

[திரு. எம் முத்துசாமி]

[26th August 1970]

காய்கறிகளையும் பிற அழுகும் பொருட்களையும் விற்பதற்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகிறது என்றும், இத்தெரு வண்டிகள் போக்குவரத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றும், உள் தெருவில் காய்கறி விற்பனை நடப்பதால் அப்பகுதி மக்கள் பயனடைகின்றனர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. மேற் சொன்ன சூழ்நிலைகளில், இது குறித்து விரிவாக ஆய்ந்து முடிவு செய்யும் வரையில் உள் தெருவிலுள்ள தெருக்கடைக்காரர்களை வெளியேற்றுவதை நிறுத்தி வைக்குமாறு நகராட்சிப் பொறுப்பு அதிகாரிக்குக் கட்டளை யிட்டுள்ளார்.

நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநர் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்வதற்காக இதனை எடுத்துக் கொண்டுள்ளபடியால் தெருக்கடைக்காரர்களை வெளியேற்றுவது குறித்து நகராட்சி மன்றத்தின் கருத்துக்களை அறியுமாறு கேட்டுத் தமது அலுவலகம் அனுப்பிய குறிப்பை ரத்து செய்யப்பட்டதாகக் கருதுமாறும் விருதுநகர் நகராட்சி ஆணையாளருக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

இந்த விவகாரம் தற்போது நகராட்சி நிர்வாக இயக்குநரின் ஆய்வில் இருந்து வருகிறது.

III—DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1970-71 AND SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1969-70 OF THE TAMIL NADU ELECTRICITY BOARD—cont.

Mr. CHAIRMAN : The discussion on the State Electricity Board Budget will now resume.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியம் இந்த அவையில் சமர்ப்பித்த இந்த அறிக்கையின்மீது எந்தவிதமான ஒட்டெடுப்பும் நடத்த முடியாது என்ற போதிலும்கூட, இது விவாதத்திற்குரிய ஒரு அம்சமாகத்தான் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையில் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்தச் சபையில் உள்ள உறுப்பினர்கள் பலரும் கூறக் கூடிய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு, மின்சார வாரியம் நன்கு செயல்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையாவது மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசினரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாகவே மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவ்வளவு நிரூபிக்கமான முறையில் நம் தமிழ் நாட்டில் அது இயங்கவில்லை என்று கூறலாம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமப் பகுதிகளுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் செயல்முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும்கூட, இந்த வாரியத்தில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடும், கட்சி மனோபாவத்தோடும் தான் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்படுவதாக நான் கருதுகிறேன். எதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், ஒரு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் ஒரு திட்டமானது பொதுவாக எந்த ஒரு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடும் இல்லாத வகையில் செயல்பட வேண்டும்.

26th August 1970] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

அப்படிச் செயல்பட்டால்தான், அது எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாக அமையும். ஆனால் அதற்கு மாறாக கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு மின்வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் இந்தச் சபையில் உள்ள எல்லோருக்கும் கருத் தொற்றுமை இருந்தபோதிலும், மின்சார வாரியத்தின் நடவடிக்கைகளைக் கண்ணுறும்போது, ஆளும் கட்சியினர் அல்லாத மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் கூறக்கூடிய நியாயமானதும், செயல்படுத்தக்கூடியதுமான காரியங்களுக்குக் கூட முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாமல் தள்ளப்படுகிற தன்மையைத் தான் காண்கிறோம். இந்த நிலையைக் காணும்போது பிற கட்சியைச் சேர்ந்த என்னுடைய போன்றவர்கள் வேதனையுடன் அடைய முடிகிறதா என்று வருத்தத்தோடு இந்தச் சபையில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையைப் போக்கிக் கொள்வார்களானால், மின்சார வாரியத்தின் பணி தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை பாராட்டக்கூடியதாக அமையும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், சில கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அந்த கிராமத்திற்கான கட்டணத்தைக்கூட கட்டிவிட்ட பிறகும், அத்தகைய கிராமங்களின் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், கிராமப் பொதுநல ஊழியர்களும் போய் வாரிய அதிகாரிகளைக் கேட்கிறபோது, அதற்கெல்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், அப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்குத் தகுந்த பதில்கூட கொடுக்காமல் புறக்கணிக்கப்பட்டு, அதற்கு மாறாக எவ்விதமான கோரிக்கையும் இல்லாமல், கிராமத்திற்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டம் எதுவுமில்லாத பல கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின் இணைப்பை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலையைப் பார்க்கிற போது, நாங்கள் எல்லாம் மெத்தவும் வேதனையடைகிறோம். அதோடு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணங்கள் மேற்கொள்ளும்போது ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர்கள் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு “எங்கள் ஊருக்கு அமைச்சர் வருகிறார், நீங்கள் குறைந்தபட்சம் 4 கம்பமாவது இன்று ஊன்ற வேண்டும்,” என்று மின்சார வாரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டு, அந்த அதிகாரிகளும் அவர்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொண்டு அங்கெல்லாம் எந்தவிதமான முன்திட்டமும் இல்லாமல் கம்பம் ஏற்றிச் சென்று ஊன்றுவதும், அமைச்சர் அவர்கள் போனதும் அந்த கிராமங்களுக்கு இணைப்புக் கொடுக்காத நிலைமையையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் சரியாக உணர வேண்டும் என்றுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அமைச்சர்கள் முக்கியமாக இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். எந்த விதமான கட்சிக் கண்ணோட்டமுமின்றி கட்சிப் பாகுபாடு மின்றி “பிரையாரிட்டி பேசில்”, எதுமில்லாமல் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று அமைச்சர்கள் வாரியத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் வேலை செய்பவர்களில் பலர் கட்சிக் கண்ணோட்டத் தோடு தேர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்தைச் சார்ந்த அமைச்சர் வலியுறுத்தும்போது, அது எந்த இலகாவாக

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[26th August 1970]

இருந்தாலும், அவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு தான் பார்ப்பது என்ற முறையை அவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களோ என்று தான் என்ன வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஒரு சிறிய விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழக மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை நாம் மிக வேகமாகச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் சில இடங்களில் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படுவதாகவும் சில இடங்களுக்கு மறுக்கப்படுவதாகவும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கட்சி என்பது எல்லா கிராமங்களிலும் இருக்கக்கூடிய ஒன்றுதானே தவிர, ஒரு சில கிராமங்களில் மட்டும் இருப்பதல்ல. அதோடு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பல கட்சிகள் இருக்க முடியும். இன்ன கிராமத்தில் இன்ன கட்சி, இன்னொரு கிராமத்தில் இன்னொரு கட்சி என்று இருக்க முடியாது. எனவே இந்தக் கட்சியினர் சொன்னால்தான் நடக்கிறது என்று எங்கேயும் சொல்ல முடியாது. அதோடு 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள் எல்லா கிராமங்களிற்கும் மின்சார இணைப்புக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், தற்போது தாலுக்கா வாரியாக எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டிருப்பதால், சில தாலுக்காக்களில் பாக்கியிருக்கிற வேலைக்கு முன் உரிமைபெற்று வேலை நடந்திருக்கக்கூடும். சில இடங்களில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய கட்டணங்கள் செலுத்தப்பட்ட நிலையில்கூட இணைப்புக் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் வாரியத்திற்கு இருக்கிற சில சங்கடங்கள்தான். மின்சாரக் கருவிகள் தேவையான அளவுக்குக் கிடைக்காத நிலையினால் ஏற்படும் கோளாறு தவிர வேறு காரணமாக இருக்க முடியாது. எந்தக் கிராமமாவது அப்படிப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தால், அது கட்சிக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொள்ளும்போது அங்கே உள்ள கழக ஊழியர்கள் மின்சார வாரியத்தின் அதிகாரிகளை அணுகி, “எங்கள் அமைச்சர் இன்று வருகிறார். ஆகவே, எப்படியும் 4 கம்பங்களை நட்டு எங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கவேண்டும்” என்று கூறி துரிதப்படுத்தி அதன் காரணமாக அங்கெல்லாம் கம்பங்களை ஊன்றி, அமைச்சர் அவர்கள் வந்துபோன பிறகு நிலையான இணைப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்றார்கள். இப்படிச் சொல்லுவது பொருத்தமற்றதாகும். அமைச்சர்கள் வருவதை முன்னிட்டு கம்பங்கள் விரைவாக நடப்படுவதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையானால், அதற்காகவாவது அமைச்சர்கள் நிறைய சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொள்ளலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். எதற்குச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தமிழக மின்சார வாரியம் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கும் வாரியங்களையிட வேகமாக செயலாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. இப்படி மெச்சுகிற அளவுக்கு மின்சார வாரியம் செயல்படுவதைக் கணக்

26th August 1970] [திரு. / எம். முத்துசாமி]

கிடைத்துக் கொண்டு, அந்த வாரியத்திலுள்ளவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பேச வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : நான் அமைச்சர்கள்மீது இதற்காகக் குற்றம் சாற்றவில்லை. நான் சொல்லுவது எல்லாம் வாரியத்தின் மீதான குற்றச்சாட்டுதான். அமைச்சர்கள் இந்த நிலைமையைச் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் தாமரங்கோட்டை என்ற பஞ்சாயத்தில் கருங்குளம் என்ற கிராமத்திற்கு, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே நான் பணம் கட்டி, அதற்கான மின் இணைப்புக்குரிய உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தும், நான் நேரடியாக அந்த வாரியத்திற்குச் சென்று கூறியும் இந்த மாதம், நான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஆலிசுமுழி என்ற கிராமத்திற்கு பணம்கூட கட்டப்படவில்லை. “பிரையாரிடி” என்றுகூட அல்ல. தேர்தல் வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக, உடனடியாகக் கம்பம் போட்டு விளக்குகள் போடும் நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல கிராமங்கள் என் வட்டத்திலேயே இருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் தான் இப்படி நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. வாரியத்தில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வகையான கண்ணோட்டம் தொடர்ந்து இருக்காத வகையில் அது தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். வாரியத்தில் பணிபுரிபவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு வேலை செய்யக் கூடாது என்று அமைச்சர்கள் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். பொதுவாக மின்சார வாரியத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அங்கத்தினர் பேசும்போது இங்கேயிருக்கிற அமைச்சர்களைப்பற்றிக் குறை சொல்லலாம். அவர்களும் அதற்கு பதில் சொல்லலாம். ஆனால் இங்கில்லாதவர்களைப் பற்றியோ அல்லது இங்கே அமைச்சர் மூலமாக பதில் சொல்ல முடியாதவர்களைப் பற்றியோ பேசுவது, குறை கூறுவது சரியல்ல.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வது, மின்சார வாரியத்தில் வேலை செய்பவர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோர்மீது குறைகளை எடுத்துச் சொல்வது என்பதெல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிற உரிமை என்று நான் எண்ணுகிறேன். அது பற்றித் தலைவர் அவர்கள் என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த உரிமையை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அங்கே இருக்கிற ஊழியர்கள் என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறபோது, அவர்கள் யார் என்று ஆளும் கட்சியினர் சார்பில் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படலாம். அதற்காகத்தான் பொதுவாய் எதையும் சொல்ல வேண்டாம் என்கிறேன்.

[26th August 1970]

திரு. கே. ராஜாராம்: யார் யார் அந்த ஊழியர்கள் என்று குறிப்பாகக் கேட்டால், உறுப்பினர் அதற்கும் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார். வாரியத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு உறுப்பினர் களுக்கு உரிமை இல்லை என்று தலைவர் அவர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அப்படிப்பட்ட உரிமை இல்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம்—எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்—உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அமைச்சர்களைப் பற்றியதாக இருந்தால், அவர்கள் அதற்கெல்லாம் உடனடியாக பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்க லாம். ஆனால், இந்தச் சபையில் யார் தானே அல்லது அமைச்சர் மூலமாகவோ பதில் சொல்ல முடியாதோ அவர்களைப் பற்றிச் சொல்வது சரியாக இருக்காது. உறுப்பினர்களுக்குக் குறை கூற உரிமையில்கூட என்று நான் சொல்லவில்லை.

* மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கிராமத்தின் பெயரைச் சொல்லி இங்கே தவறு நடந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், தக்கபடி விசாரனை நடத்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த இடத்தில் இந்தத் தவறு நடந்தது என்று இடத்தின் பெயரைச் சொன்னால், விசாரிக்க உதவியாக இருக்கும்.

திரு. என். சுந்தரத் தேவர்: நான் ஏதோ உத்தேசமாகப் பேசு கிறேன் என்று எண்ண வேண்டாம் என்று தான் உதாரணத்திற்காக அந்த ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக் காட்டினேன். இந்த மாதிரியான நிலைமை தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களிலும் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர்கள் உணர வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறேன். அடுத்து, எங்களைப் போன்ற எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இந்த மின்வாரியத்தை அணுகும் நிலையில் எங்கள் மனதில் ஏற்படுகிற ஐப்பாடுகள், கஷ்டங்கள் ஆகியவைகளையெல்லாம் இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூறுவதற்கு எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் தலைவர் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை மாண்பு மிகு அமைச்சர்களும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் கருது கிறேன். இதன் காரணமாகத் தான் வாரியத்தின் நிலைமையை நான் இங்கே இவ்வளவு விரிவாக எடுத்துக் கூறவேண்டிய நிலைமையில் நிற்கிறேன்.

பொதுவாக, கிராம மின் இணைப்புகளுக்கு உதவி செய்யும் விதத்தில் அந்த “சர்வீஸ்”கள் சரியாக இயங்குகின்றனவா என்று பார்த்தால், சரியாக இயங்கவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருந் திருந்தது. தனியார் துறையில் இருக்கும் மின்சாரக் கம்பெனிகள் அரசாங்கத் திற்குச் சொந்தமானால், அதன் மூலம் பெரிய நன்மையான நிலைமையெல்லாம் பாடற்ற நிலைமை, கிராமங்களுக்கு முன்னேற்றமான நிலைமையெல்லாம் ஏற்படும் என்று தான் நினைத்தோம். அதனால் தான் பல தனியார்

26th August 1970] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

நிறுவனங்களையெல்லாம்கூட தேசியமயமாக்கினோம். ஆனால் இன்றைய தினம் அரசாங்க மயமாக்கியதால் ஏற்பட்ட விளைவுகளைப் பார்த்தால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், தனியார் வேலை செய்த இடங்களில் அது நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறது. தனியார் துறையிலிருந்து இப்போது அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிட்ட பிறகு நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. முன் பெல்லாம் பஞ்சாயத்துத் தெருவினக்கு எரியவில்லை என்றால், அல்லது வீட்டில் உள்ள மின்சார இணைப்பில் பழுது ஏற்பட்டது என்றால், அல்லது விவசாயத் திற்கான அல்லது சிறு தொழிலுக்கான மின்சார இணைப்பில் பழுது ஏற்பட்டது என்றால், பக்கத்தில் உள்ள டெலிபோன் ஆபீசுக்குப் போய் டெலிபோன் செய்தால், ஒரு 2, 3 மணி நேரத்தில் 'ரெஸ்பான்ஸ்' கிடைத்து பழுது பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றையதினம் டெலிபோன் செய்தால், அந்த வாரியத்தில் உள்ளவர்கள் டெலிபோனைக்கூட எடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள் என்பதனால், நேரடியாகப் போய் பார்த்து பழுது பட்ட நிலைமையைக் குறித்துச் சொன்னாலும்கூட, அது உடனடியாகப் பார்க்கப் படுவதில்லை. கிராமங்களில் 2, 3 நாட்களுக்குக்கூட மின்சார இணைப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது.

4-30
P.M.

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. ஷண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் மின்சார வாரியத்தில் உள்ள ஊழியர்கள் வேலை செய்யவில்லை என்று பொதுவாகச் சொல்லாமல், இந்த கிராமத்தில், இந்த ஊழியர் வேலை செய்ய வில்லை என்று விவரமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, அரசாங்கத் துறையில் குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லாமல், அரசாங்கத் துறைகளில் உள்ள குறைகளை நீக்க சரியான வழிகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: நான் குறிப்பிட்டுக் கூறுவது எல்லாம் பொதுவான குறைகள். எங்கு பார்த்தாலும் பரவலாக நடக்கும் நிகழ்ச்சி. இந்தக் குறைகள் ஒரு பகுதியில் மட்டும் அல்ல. இங்கே உள்ள அனைத்துக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் ஆளுநர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இந்தக் குறைகள் நன்றாகத் தெரியும்.

மின்சார வாரியம் ஆமை வேகத்தில் செயல்படுகிறது என்று சொன்னால், அதைக் குறையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். அதைத் திருத்தி அடையுங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறேன்.

ஒரு டிரான்ஸ்பார்மருக்கு இவ்வளவு லைன்மேன்கள் இருக்க வேண்டும். இவ்வளவு எஞ்சினியர்கள் இருக்க வேண்டும், இவ்வளவு சூப்பர்வைசர்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கணக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு ஏற்றவாறு ஊழியர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. பொதுவாக 2, 3 சூப்பர்வைசர்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் ஒரு சூப்பர்வைசர் கண்காணித்து வருகிறார். இதனால் வேலைப் பளுவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமாக ஊழியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(ஏ. ஏ. என். சாஸ்திரி) [26th August 1970]

இன்றைக்கு மின்சாரம் நமக்கு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. வீடுகளில் சமையல் செய்ய வேண்டுமென்றால் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. தொழில் நடத்த வேண்டுமென்றாலும், மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. விவசாயம் செய்வதற்கும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. நம் வாழ்க்கையில் எல்லா அம்சங்களிலும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே நான் மின்சார சர்வீசை நல்ல முறையில் ஊக்கத்தோடு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணமாக, இப்போது அலுமினியம் ஓயர்களை மின்சார வாரியத்தில் பயன்படுத்துகிறார்கள். அலுமினியம் ஓயர்களை முடுக்கும்போது பொத்து விடுகிறது. சில சமயங்களில் காற்று பலமாக அடித்தால், தொடர்பு விட்டுப் போகிறது. முன்பெல்லாம் செம்புக் கம்பிகள் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. அதனால் மின்சாரமும் தடை இல்லாமல் கிடைத்தது. இப்போது வரும் கண்டக்டர்கள் எல்லாம் தரமானவை அல்ல. ஸ்க்ரூவைப் போட்டு முடக்கிய உடனே உடைந்து விடுகின்றன.

சில சமயங்களில் தெருவில் விளக்கு எரிகிறது. ஆனால் வீடுகளில் விளக்கு எரிவது இல்லை. காற்று அடித்தால், மின்சாரத் தொடர்பு அறுந்து விடுகிறது. ஆகவே தரமான சாமான்களைக் கொடுத்து, அதிகமாக ஊழியர்களை நியமித்து சரியான முறையில் மின்சார வாரியம் செயல்படுகிறதா என்று அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியில் 2, 3 வட்டாரங்களுக்கு ஒரு குபர்வைசர் தான் இருக்கிறார். அவர்களுக்குப் பலவிதமான வசதிக் குறைவுகள் இருக்கின்றன. சிலர் அமைச்சர்களிடமிருந்து சலுகைகள் பெறுவதற்காக கட்சிக்காரர்களின் பின்னால் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்குப் பதவி உயர்வு வேண்டும் என்பதற்காகச் சிலர் கட்சிக்காரர்களை அழைத்துக் கொண்டு சிபார்சுக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் வாரியத்தில் ஒழுங்காக வேலை செய்வது இல்லை. பல இஞ்சினியர்கள் சென்னையில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து ஏன் இங்கு வருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஊரில் இஞ்சினியர் எங்கே என்று கேட்டால், இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கே போகிறார் என்றே யாருக்கும் தெரிவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : உறுப்பினர் மீண்டும் மீண்டும் ஆளுங் கட்சியைத் தொடர்பு படுத்தி அதற்கு மாசு கற்பிப்பது போல் பேசுகிறார். எந்த இஞ்சினியர் அலுவலகத்தில் இல்லாமல் இருந்தார் என்பதைப் பொறுப்போடு சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : இந்த சபையில் அப்படிச் கூறுவது பொறுத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் கூற வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினால், கூறுவதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் பொறுப்படையான நிலையைக் கூறுகிறேனே தவிர, யாரையும் இங்கு குறிப்பிட்டுப் பேச விரும்பவில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சருக்குத் தனியாக எழுதி அனுப்புகிறேன்.

26th August 1970]

மாண்புமிகு திரு. எம். முத்துசாமி: ஏதாவது ஓரிடத்தில் ஒரு பொறியாளர் அல்லது ஊழியர் சரியாக இல்லை என்றால், திருத்திக்கொள்ளும் நிலை இருக்கும்போது, வாரியத்தில் உள்ள அனைவரும் கட்டுக்காரர்களைச் சுற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது அனைத்து அதிகாரிகளையும் அந்தத் துறையின் தன்மையையும் மாசுபடுத்துவது போலாகிறது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: பிறகு நான் எதைப் பேசுவது என்றே தெரியவில்லை. வாரியத்தில் உள்ள குறைகளைக் கூற வேண்டும் என்று எண்ணும்போது, எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் எப்படிப்பட்ட மன நிலையில் இருக்கிறோம்? சில இலாகாக்கள் நல்லவிதமாக இயங்குகின்றன, சில இலாகாக்களில் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டுகிறோம். சில இடங்களில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறோம். நீங்கள் சுற்றறிக்கைகள் மூலம் இந்த மாதிரி இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் போதும். குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டுமென்றால், நான் தனியாக எழுதி அனுப்புகிறேன். பொதுவாக நாங்கள் கூறியவற்றில் உண்மையிருக்கிறதா என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தெரு விளக்குகள் போடுவது போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையடுத்துப் பார்த்தால் அதற்கு அரசாங்கம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. புதிதாக மின் விளக்குகள் சேரிப் பகுதிகளில் மிக அவசியம். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, கிராமத்தின் வருவாய் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது, பொதுவாக 1500, 2000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளதாக இருக்கிறது. இன்றைய தினத்தில் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் வருட வருவாய் அன்றைய தினத்தைவிட எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அது ஏறக்குறைய 1,500, 2,000 ரூபாய் வருமானத்திற்கும் மிஞ்சியிருக்கிறது. சர்க்காரின் புதுச்சட்டப்படி வருவாய்க்கு ஏற்றவாறு மின் இணைப்பு தரவேண்டுமென்று இருப்பதால் இந்த மாதிரி வருமானமுள்ள கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு விரைவாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் கிராமத்தில் மின்சாரம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமங்களில் விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு மின் இணைப்புக் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு விதியைத் தளர்த்த வேண்டும். சென்ற முறைகூட இந்த அவையில் பல அங்கத்தினர்கள் இதை வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று வரையிலும் அந்த விதி நீக்கப்படவில்லை. ஸ்ட் எரியாமலேயே கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதற்கு ஒரு ஆக்கமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கான மின் கட்டணம், கோயம்பத்தூரில் ஒரு பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டு, அதில் துப்பாக்கி குடு நடந்து சில பேர்கள் இறந்த பிறகு, குறைக்கப்பட்டது. அந்த விவசாயத்திற்கான மின்

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[26th August 1970]

கட்டணம் இன்னும் குறைக்கப்படவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக மின் கட்டணம் அதிக லாபம் வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு வசூலிக்கப்படக் கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-4
p.m.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம்: தலைவரவர்களே, அதிக லாபம் என்று அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிக நஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தாலே போதும், லாபத்தைப்பற்றிப் பிரச்சினையில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: உற்பத்தி பெருகவேண்டும், அதற்காக விவசாயத்திற்காக உபயோகிக்கப்படும் மின்சாரத்திற்குப் பல சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தனியார் துறையிலிருந்து இதை தேசிய மயம் ஆக்கினோம். ஆனால், இன்றைய தினம் கட்டண விகிதம் உயர்ந்து கொண்டே வருகிறதே தவிர, அதை உபயோகிக்கப் படுத்துகிறவர்களுக்குத் தகுந்தவாறு இல்லை. அது அதிக செலவினங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி மின்சாரம் மூலமாக விவசாயம் செய்த மகசூலை விற்று வருகிற வரவோடு அந்த உற்பத்திக் கான செலவினங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், வருவாய்க்கு மிஞ்சிய செலவாக இருக்கிறது. ஆகையினாலே இப்படிப்பட்ட நிலைமையை இந்த அமைச்சரவை முக்கியமாகக் கவனித்து மாற்றங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாட்டுக்கேற்றவாறு சமயத்திற்கேற்றவாறு ஒவ்வொரு மாற்றமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். விவசாயத்திற்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கும், கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கும் ஆவன செய்ய வேண்டும். கிராமத்திற்கு மின்சாரம் கொடுத்து அங்கெல்லாம் சிறு தொழில் வளர வேண்டுமென்று சொல்விக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அந்த மின்சார இணைப்புக்காக பல இடங்களில் கிராமத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சிறு தொழிலுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஆறு மாதம், ஒரு வருட காலம் ஆகிறது. நீரிலிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தைவிட இந்த அனல் மின்சாரத்தின் கட்டணம் ஒரு யூனிட்டிற்கு அதிகமாகிறது. இப்படி ஆகு காரணம் அனல் மின்சார உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. இப்படி ஆகு மானால் அதிக நஷ்டம் ஏற்படும். இதை மந்திரி சபை ஆலோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து மின்சாரம் வாங்குவதைப் பற்றிச் சில உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து இப்படி வாங்க வேண்டிய நிலை வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக வேண்டி நாம் அதிகமாக நம்முடைய உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கக் கூடாது. இப்படி அதிக உற்பத்திக்கு அனல் மின்சாரத்திற்கு அதிகமாகச் செலவாகிற காரணத்தினால், அதைச் சரிக்கட்ட அந்த மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறவர்களின் மேல் திணிக்கப்படுகிறது. நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அண்டைய மாநிலத்திலிருந்து மின்சாரம் குறைவான விலைக்குக் கிடைக்குமானால் அதை வாங்க வேண்டும். நாம் உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகச் செலவாகுமானால், அது நம்முடைய மாநிலத்திற்கு உகந்ததாகாது.

26th August 1970] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக, இந்த மின்சார உற்பத்தி வடாபனத்தில் நிறையச் செலவாவதைக் கட்டுப்படுத்தி, குறைவான செலவிற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட, மாண்புமிகு அமைச்சர் ராமன் அவர்களால் தயாரித்துக்கொடுக்கப்பட்ட இந்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கின்ற முறையில் நான் உங்கள் முன்னால் நிற்கிறேன். இந்த அறிக்கையை நேற்று முதல் முதலில் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார்கள். பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெற்ற அந்த முதியவர் முதன் முதலாக இந்த மாமன்றத்தில் அந்த அனுபவங்களை இங்கே நமக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் இரண்டு முக்கிய கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். முதலாவதாக, இன்றையதினம் மின் வாரியத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு இது மிகவும் ஆச்சரியமாகவும், அதிர்ச்சியாகவும் உள்ளது.

இன்றைய தினம் மின் வாரியத்தின் சேர்மனாக இருக்கிற திரு. ராதா கிருஷ்ணன் அவர்கள் எங்கோ ஆப்பிரிக்காவில் பிறந்து, அமெரிக்காவில் வளர்ந்து இங்கே வந்தாரா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக இல்லை. அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலிருந்தே பல ஆண்டுகளாக இந்த மின் வாரியத்தில் பணியாற்றி இன்றைக்கு இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்னால் இருந்த சேர்மன் திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். பட்டம் பெற்றவர். இன்றையதின பிரதம இன்ஜினியராகப் பணிபுரியும் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களோ அல்லது இதற்கும் முன்னால் இருந்த பிரதம இன்ஜினியர் திரு. திருமலைக்கொழுந்து அவர்களோ வேற்று நாட்டிலேயிருந்து இன்றையதினம் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால், நிச்சயமாகக் கிடையாது. அனைவரும் மின்வாரியத்தில் தொடர்ந்து இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருப்பவர்கள். பின் எதற்காக இப்படி எந்தத் தரப்பில் உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள்? அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் எப்படி அதிகாரிகளிடம் தங்களின் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சலுகைகள் பெற்று வந்தார்களோ, அதே மாதிரி இப்போதும் செய்ய முடியவில்லையே என்பதால் தான் இப்படி அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொல்கிறார்களென்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த அதிகாரிகள் முன்னேற்றக் கழகத்தால், தயாரிக்கப்பட்டவர்களல்ல. முன்னேற்றக் கழகத்தால், அங்கே அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டவர்களல்ல. காங்கிரஸ் கட்சி காலத்தில், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நாட்கள் தொட்டு, காமராசர் முதலமைச்சராக இருந்த நாட்கள் தொட்டு அதற்கு முன்னால்

(திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு)

[26th August 1970]

இருந்த பெரியோர்களெல்லாம் இருந்த நாட்கள் தொட்டு உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் அவர்களைக் கட்சிக்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் நடுநிலைமையாக, நீதியின் பக்கமாக நின்று செயல்படுகிறார்கள். நம்மிலே சிலரால் அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்பது தான் இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட உணர்ச்சிகளுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி காலத்திலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அவர்களைப் பயன் படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள், இப்போது அந்தக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்று, அவர்கள் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிற காரணத்தால் குறை கூறுகிறார்கள். அது சரி அல்ல, உண்மை அல்ல என்று மறுக்கிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: உண்மையிலேயே இதை அவர் உதட்டிலே இருந்து சொல்லுவதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். உள்ளத்திலே இருந்து, இதயத்திலே இருந்து சொல்லவில்லை. ஆனால் இதயத்தை எங்கோ தூரத்தில் வைத்துவிட்டு, இந்த மன்றத்திற்காக வேண்டுமானால் சொல்ல முடியுமே யொழிய, அவருடைய இதயத்திலே இருந்து வந்த வார்த்தைகள் என்று என்னால் உணர முடியவில்லை.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இப்போது அது ரொம்ப தூரத்தில் இருக்கிறது.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: இருந்தாலும் பதளி வெறி, ஆத்திரம் அவர்களுக்கு வருகிற காரணத்தினாலே, அதனைக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. கோவையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே தரப்பட்ட மின் கட்டணத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். நான் ஒன்றை மட்டும் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மின் கட்டணம் அதிகமாகி விட்டது, ஆகவே பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று விவசாயி யாராவது கூற வேண்டுமானால், நிச்சயமாக முதலில் கூற வேண்டியவன் நெல் விளைவிக்கின்ற விவசாயி. அவனுக்குத்தான் ஆதாயமில்லை, குறைவான லாபம் வருகிறது. நஷ்டமென்று நான் கூறவில்லை, குறைவான லாபம் வருகிறது. ஆனால் "கமர்ஷியல் கிராப்" விளைவிக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பருதியில் மிகுதியான லாபம் வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதிலும் கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் மட்டும் அதிக லாபம் வருகிறது. அங்கு விவசாயிகளால் கார்கள் வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. "மோசைக் புளோரிங்" போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மாவட்டத்தில் அத்தனை தாலுக்காக்களிலும் எதிர்ப்பு கிடையாது. இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களில் மட்டும் தான் எதிர்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு அரசியல் கண்ணோட்டம், சதிகாரர்களின் விளையாட்டு என்பதைத் தவிர வேறு என்ன காரணம் சொல்ல முடியும்? அங்கே மிகுதியான லாபம் வருகிறது. இருந்தும் கொந்தளிப்பு மூன்று இடங்களிலே. முதலமைச்சரிடம் வந்தார்கள், மனுக்கொடுத்தார்கள் அவர்களிடம்.

26th August 1970]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்: தலைவரவர்களே, மின்சாரக் கட்டண உயர்வை எதிர்த்துப் போராடியவர்கள் சதிக்காரர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: தெளிவாக நான் கூறினேன். தமிழில் தான் கூறினேன். தமிழ் அவருக்குப் புரியும் என்று நம்பியே கூறுகிறேன். திட்டவாட்டமாகக் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சதிகாரிகள் என்று குறிப்பிட்டது, அரசியல் சதியைச் சொன்னாரே தவிர, அரசியல் சதிகாரிகள் என்று யாரையும் குறிப்பிடவில்லை. அரசியல் சதி என்று தான் சொன்னார்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு, தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். எங்களுடைய உணர்ச்சிகளை அவர் புரிந்துகொள்ளக் கூடியவர். கோயம்புத்தூரில் மட்டுமின்றி பிற மாவட்டங்களிலும் மின் கட்டணம் அதிகப்படுத்தப்பட்டது. தமிழகம் பூராவிற்கும் அதிகப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் கோயம்புத்தூரில் மூன்றே மூன்று தாலுக்காக்களில் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது எதனால் என்று நண்பர்கள் கூற வேண்டும். அன்றையதினம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடிய நோயுடன் மருத்துவ மனையில் இருந்துகொண்டிருக்கும்போது குழப்பங்களும், கலவரங்களும் உருவாக்குகிறார்கள் என்றால், என்ன பொருள்? நான் கூறிய அரசியல் சதி இல்லாமல் வேறு எதுவாக இருக்க முடியும் என்பதை நண்பர்கள் அருள்கூர்ந்து விளக்க வேண்டும்.

4-50
p.m.

தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள், 1972-ம் ஆண்டிற்குள் தமிழ்நாட்டில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் விளக்குகள் தரப்படும், மின் இணைப்புகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று கூறினார். அவர் சொன்ன 40, 50 நாட்களுக்குப் பிறகு மின்சார வாரியம் அது குறித்துச் செயல்படத் தொடங்கியது. ஆனால் இதே மன்றத்தில் என்னென்ன கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன? இன்றைய தினம் பத்திரிகையைப் படிக்கிறபோது—48 மாதங்களுக்கு முன்பு, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. வெங்கடராமன் அவர்கள் இதே மன்றத்தில் ஒன்று குறிப்பிட்டார். உலகத்திலே இருக்கிற எல்லா நாடுகளையும் சுற்றிய வர் சொன்னார், இந்த மின் இணைப்புத் திட்டம் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் தர வேண்டுமென்றால், மிகவும் துரிதமாகச் செய்தால் கூட 1974 அல்லது 1975-ல் தான் தர முடியும் என்று கூறினார். அதற்குப் பிறகு ஒரு வருஷமல்ல, இரண்டு வருஷமல்ல, மூன்று வருஷம் உருண்டோடியது. சென்ற ஆண்டு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள், இன்னும் மூன்றே ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புத் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் போதிய அளவு கருவிகள் நம்மிடம் இருக்கிறதா என்றால், கிடையாது. அதற்கு முக்கியமாக இரும்பு தேவை, அலுமினியம் தேவை. ஆனால் வெட்கப்பட வேண்டிய நிலைமை. அலுமினியம் இங்கே மேட்டூரிலே உற்பத்தியாகிறது. நாம் தான் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு இரண்டு பைசாவிற்கும் குறைவாக ஒரு யூனிட் என்று கொடுக்கிறோம்.

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

[26th August 1970]

அதிலே உற்பத்தியாகின்ற அலுமினியத்தை நாம் உபயோகிக்க முடியுமா என்றால், முடியாது. டெல்லியிலே இருந்து அதற்கு அனுமதி தேவை. நாம் மனுப் போட வேண்டும். அதற்கு பிறகு அவர்கள் தான் உத்தரவிட வேண்டும். இதற்காகவும், இது போன்ற காரணங்களுக்காகவும் நாம் மாநில சுய ஆட்சி என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். நம்முடைய உற்பத்தியை நம் மாநிலத்திற்குப் பயன் படுத்த வேண்டுமென்றால், டெல்லியின் அனுமதி தேவை. அதே போலத்தான் இரும்பு. இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை இப்போது தான் சேலத்தில் தொடங்க இருக்கிறோம். இருந்தும் இங்கே உற்பத்தியாகிற இரும்பை நாம் பயன் படுத்த முடியாது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : சேலத்தில் அலுமினியம் உற்பத்தி செய்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு : மேட்டூரில் உற்பத்தியாகிறது. இரும்பு நமக்குப் போதிய அளவில் கிடைக்கிறதா? கிடைக்காது. அதெல்லாம் நமக்கு இல்லை என்ற நிலைமையில் அதற்கு வேண்டிய மற்ற துணைக்கருவிகள் நமக்குப் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையிலும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அனைத்து கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. அதற்கு எதிர்ப்பான நிலைமை. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புத் தராத நிலைமை இருந்தது. அந்த மாவட்டத்தில் ஆண்டிற்கு எட்டு மாதம், பத்து மாதம் பூமி சதுப்பாக இருக்கிறது. வேலை துரிதமாகச் செய்ய முடியாது. கிராமத்திற்கு கிராமம் ஐந்து மைல், ஆறு மைல் இடைவெளி. இப்படி எல்லாம் நிலைமை இருந்தும் அங்கே மின் இணைப்பு எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார். பிறகு அதற்கு அடுத்தாற்போல குறைவான இணைப்புள்ளது திருச்சி மாவட்டம். அதற்கு அடுத்தாற்போல மதுரை மாவட்டம். அதற்கு அடுத்தாற்போல தென்னாற்காடு மாவட்டம். அதற்கு அடுத்தாற்போல ராமநாதபுரம் மாவட்டம். இந்த நிலைமையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்றையதினம் நிலவரம் என்ன?

செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் நிலைமை என்ன? இன்றையதினம் அது ஏனோ விளம்பரப்படுத்தப்படவில்லை. 1970 மார்ச்சு 31-ம் தேதிக்கு முன்னால் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய அனைத்து கிராமங்களிலும் மின் இணைப்பு தரப்பட்டு விட்டது. அதனை இன்றைய தினம் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கலெக்டராக இருக்கக்கூடியவர் ஆமாம் என்று இந்த ஆண்டு எப்ரல் மாதம் ஏழாம் தேதி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின் வாரியம் மிகத் துரிதமாக நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

26th August 1970]

(சி. ஏ. ஏ. எஸ். லாபம் ஆலோசனை)

இருபத்து நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னால் இதே இடத்திலிருந்து இரண்டு முக்கிய விவரங்களைக் கூறினேன். பர்ச்சேசிங் கமிட்டி பற்றியும் சூப்பிரண்டென்டிங் இன்சினியர்கள் மாநாடு பற்றியும் கூறினேன். சென்ற 10 மாதங்களுக்கு முன் திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் சேர்மனாக இருந்தபோது, 1969 செப்டம்பர் திங்கள் 25-ம் தேதி அன்றைய தினம் முதன் முதலாக சூப்பிரண்டென்டிங் இன்சினியர்கள் மாநாடு நடைபெற்றது. தொடர்ந்து இன்றைய தினம் உள்ள பெரியவர் திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் அதைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். திரு. அப்பாதுரை ஆட்சி காலத்தில் செய்யப்பட்டதா? அதைக் கேட்க மாட்டேன். அந்தப் புதை குழியைத் தோண்டி எடுக்கும்போது தென்படுகின்ற எலும்புத் துண்டங்கள் கூறுகின்ற கதைகளை விவரித்தால், அதற்கு நேரம் போதாது என்பதால், இருக்கக் கூடிய குறைந்த அவகாசத்தில் சொல்லவேண்டிய சில முக்கிய கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த போர்டு தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் லாபம் என்ன? அதை சர்க்கார் அலுவலகமாக மாற்றினால் லாபம் என்ன என்று எண்ண வேண்டும். வீட்டு வசதிவாரியம் இருப்பதைப் போல, மின் வாரியத்தை சர்க்காரின் டிபார்ட்மெண்டாக மாற்றினால், அதனால் பல்வேறு லாபங்கள் ஏற்படும் என்பதை சர்க்காருக்கு விளையத்தோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதன் முதலாக இன்றைய தினம் அங்கே நடைபெறும் எதையும் சர்க்கார் நேரிடையாக அறிய வாய்ப்பு இல்லை. அந்த போர்டிலுள்ள ஒரு “பைல்” கூட அமைச்சரின் முன்னால் மேஜையில் வைக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. அது வைக்கப்பட வேண்டாமா என்பதை ஜனநாயக ரீதியில் எண்ணுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் அங்கே வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதற்குத் தனியாக ஆர்டினன்ஸ் போட்டுத்தான் அதை சமாளிக்க முடிந்ததே தவிர, சர்க்காரின் சட்டம் அதற்காக இல்லை. அதனால் அந்த போர்டை சர்க்காரின் ஒரு டிபார்ட்மெண்டாக மாற்றுவதில் நன்மை இருக்கிறது. அந்த போர்டு தேவையான கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ளட்டும். அந்தக் கொள்கைகள் சர்க்காருக்கு முறையாக அறிவிக்கப்பட்டு, சர்க்காரின் ஆலோசனை பேரில் செயல்பட்டால், நன்மை ஏற்படாதா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானது, இன்றைய தினம் போர்டு முடிவு எடுத்த பிறகு அதற்கு அப்பீல் உண்டா என்றால், கிடையாது. சர்க்கார் அலுவலகத்தில் இருக்கிற கடைசி சிப்பந்தி தனக்குட்கொடுமை இழைக்கப் பட்டதாகக் கருதினால், அதை முறையிட மேலே மேலே இடமிருக்கிறது. சீலிப் செகரட்டரிக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அங்கேயும் நியாயம் கிடைக்க வில்லை என்று கருதினால், கோர்ட்டுக்குப் போகும் உரிமை அந்த நாலாந்தா சிப்பந்திகளுக்குக் கூட இருக்கிறது. மின்வாரியம் தனி போர்டாக இயங்குவதால், நாளை தினம் ஏதோ மன மாச்சரியத்தின் பேரில் சீலிப் இன்சினியர்மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டால், அதை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கும்

(சி.இ.டி.பி. சபை) [26th August 1970]

கடைசி இடம் போர்டொனே தவிர, கோர்ட்டுக்குப் போகும் உரிமை இன்றையதினம் இல்லை. இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

5-00
p.m

விளக்குகள் போடுவதைப் பற்றி மற்ற அவையிலும் வெளியேயிருக்கிற பெரிய தலைவர்களும் ஏதேதோ கூறி வருவதை அறிகிறோம். வெளிச்சம் போடுவதால் புண்ணியம் என்ன? அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை, லாபம் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிகவும் வினயமாக, அழுத்தமாகச் சொல்லும்போது, சீன நாட்டுப் பழமொழி ஒன்றை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். "He who goes to bed early to save a candle begets twins." என்று சொல்வார்கள். விளக்குகளை கிராமத்திற்குக் கிராமம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அதற்குப் பின்னால் புதைந்து கிடக்கிற உண்மைகள் என்ன என்பதை நாம் காண முடியும். நாட்டு மக்கள் சீக்கிரம் படுக்கைக்குச் செல்லவில்லை என்றால், நிச்சயமாக ஜனத்தொகை குறைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்று அந்த நாட்டுப் பெரியவர்கள் கண்ட உண்மை இன்றைய தினம் மூது மொழியாக இருக்கிறது. அவசரப்பட்டுப் பார்த்தால், இந்தக் கருத்து கேலிக்கும் நகைப்புக்கும் உரிய விஷயமாகத் தெரிந்தாலும், அதற்குப் பின்னால் இருக்கிற அழுத்தத்தை கருத்தை முதிர்ந்த அறிவும் அனுபவமும் பெற்ற இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைத்து பேரும் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: ஜனத்தொகை அந்த சீன நாட்டில்தான் அதிகமாக இருக்கிறது.

திரு. டி. கே. பொன்னுவேலு: அந்தப் பழமொழியைக் கடைப்பிடிக்காததால்தான் இந்த நிலைமை வந்திருக்கிறது. இப்போதாவது அதை உணர்ந்து அதைக் கடைப்பிடித்தால் ஜனத்தொகையை முதலில் கட்டுப்படுத்தி பிறகு குறைக்கவும் முடியும்.

நம்முடைய சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் அன்றைய தினம் சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கிற பெரிய தொழிற்சாலைகள், அலுமினியத் தொழிற்சாலைகள், காஸ்டிக்சோடர், பிளீச்சிங் பவுடர், கிளோரின் முதலியன தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றுக்கு நாம் மின்சாரம் தருகிறோம். நாம் ஐந்து பைசாவுக்கும் அதற்கு மேலாகவும் வாங்கி அவர்களுக்கு இரண்டு பைசாவுக்குக் குறைத்துக் கொடுக்கிறோம். இப்படித் தருவது அவர்கள் தங்கள் தொழிலை லாபகரமாக நடத்துவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கட்டும் என்பதற்காகத் தான். ஆனால் உண்மையில் நடப்பது என்ன? இப்படிப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரத்தை வாங்கி, பெருத்த அளவில் 100 சதவீதம் 200 சதவீதம் என்ற அளவில் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அலுவலகத்தில் முழுவதும் குளிர் சாதன வசதி செய்துகொண்ட பிறகு, போதாதென்று வீட்டுக்குக் குளிர்சாதனம் வைத்துக்கொண்ட பிறகு, தான் வரக் கூடிய வாகனங்களுக்குக் குளிர் சாதனம் பொருத்திக்கொண்ட பிறகு வீட்டிலுள்ள வேலைக்காரர்களுக்குத் தொழிற்சாலையிலேயே சம்பளம் தாக்கடிய

26th August 1970]

(திரு. ஏ. சி. சண்முகம்)

நிலைமைக்கு வந்த பிறகு, அவர்கள் இன்றைய தினம் தொழிற்சாலைகளுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். நியாயமா என்று இதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இந்த மின் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டாமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். குறைந்த கட்டணத்திற்கு முழுவதுமே தரக் கூடாது என்று வாதிடவில்லை. கொழுத்த இலாபம் தரக்கூடிய தொழில்களுக்குக் கூடவா குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம் தரவேண்டும்? குறிப்பிட்ட இனத்திற்கு குறைந்த கட்டணத்தில் நாம் மின்சாரத்தைத் தர வேண்டும். நாம் சிறிய தொழில்கள் அதிகரிப்பை, பரவ வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அவைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் முறையில் அவர்கள் மின்சாரத்தை லகுவில் பெறுவதற்கு ஏற்ப குறைந்த கட்டணத்தில் தந்தால், மிகுந்த பயன் ஏற்படும் என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் மரம் ஏறுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் மரம் ஏறும்போது விழுந்துவிட்டால், உடனடியாக ரூ. 1,000 நஷ்ட ஈடு தருவோம் என்று சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது மகிழ்ச்சி தருவதாகவும் பாராட்டத் தக்கதாகவும் இருக்கிறது. அதே முறையில் மின் வாரியத்தில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், குறிப்பாக மழை காலங்களில், மின்சாரக் கம்பங்களில் ஏறும்போது, சர்க்கஸ்காரர்களைப் போல பணியாற்றவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் ஏறும்போது கீழே விழுந்த இறந்தால், அவர்களுக்குள்ள பாதுகாப்பு எந்த அளவில் இருக்கிறது? இன்றைய தினம் தரப்பட்டுள்ள அறிக்கையின்படி, 1968-69-ல் நான்கு பேர்கள் இறந்து விட்டார்கள். இன்றைய தினம் முறைப்படி தருவது என்றால், சட்டப்படியான நஷ்ட ஈடு மட்டும்தான் அவர்களுக்காகத் தர முடியும். அந்த முறையில் அவர்கள் ரூ. 500 தான் பெற முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மரம் ஏறும் தொழிலாளிகளுக்குக் காட்டும் சலுகைகள் போல, சர்க்கஸ்காரர்களைப் போல மின் கம்பங்களில் ஏறித் தொழில் செய்கிற மின் வாரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் நான்காந்தா ஊழியர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்டப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் முறையில் நஷ்டஈடு தருவதற்கு கவனிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப் போல, பிரீச்சிங் பவுடர், கால்டிக் சோடா, அலுமினியம் போன்றவை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு யோசிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, ஸ்டீடியோக்களுக்கும், தியேட்டர்களுக்கும் மின் கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டும். டீரின் தியேட்டர்களின் சொந்தக்காரர்கள் கொட்டகைக்கு வேண்டுமென்றால், அதிக அளவில் லாபம் வரவில்லை என்று சொல் இத்திய ஃபிலிம் சேம்பர்ஸ் ரிப்போர்ட்டில் கூறுகிறார்கள். ஸ்டீடியோக்களுக்கு லாபம் வருகிறது என்று திட்டவட்டமாக ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். நமக்கு நஷ்டம் வருகிற அளவில் அவர்களுக்குக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமா என்று யோசிக்கவேண்டும்.

(அ.பெ.உ. வானதுவது)

[26th August 1970]

இன்றைய தினம் மின்சார வாரியம் நல்லமுறையில் இயங்கிவருகிறது. கடைசியாக முடிப்பதற்கு முன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இன்றைய தினம் நவீன முறையினைக் கடைப்பிடிக்க இருக்கிறோம் என்று கூறுவது வரவேற்கத் தக்கதாகும். அக்கவுண்டிங், ஸ்டோர் கீப்பிங் யாவற்றையும் இயந்திரம் மூலமாக, கம்ப்யூட்டர் மூலமாகத் துரிதப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது பாராட்ட வேண்டியதாகும். 1972-க்குள் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் மின் இணைப்பு தாமுடியும் என்ற உத்தரவாதம் வெற்றி அடைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றிவிட்டோம். அங்கே வெற்றிக் கொடியை நாட்டிவிட்டோம் என்று கூறி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனமாற வரவேற்கிறேன்.

* திரு. எம். அய்யாசாமி: தலைவரவர்களே, மின்வாரியத்தின் வரவு செலவு அறிக்கை குறித்து நானும் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தற்போதைய மின்வாரியத்தின் நிலை பற்றியும், அங்கே நடைபெறும் வேலை முறையைப் பற்றியும் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் தங்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப ஓரளவு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, மின்சாரம் என்பது தற்போதைய மனித வாழ்க்கைக்கு மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகிவிட்டதென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எந்த அளவு நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு மக்கள் விஞ்ஞான ரீதியாக தங்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பொருளாகும். ஆகவே, மக்கள் வாழ்க்கைக்கு மிக மிக இன்றியமையாததாகிவிட்ட மின்சாரத்தை, எல்லா மக்களும் எளிதாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில், பலன் ஏற்படத்தக்க வகையில் அதற்குத் தேவையான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டியது மின்சார வாரியத்தின் கடமையாகும். தற்போது மின்சாரம் சாதாரணமாக வீடுகளிலுள்ள விளக்குகளை எரிவிப்பதற்கு மட்டும் பயன்படுவதோடு நின்று விடாமல், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் ஒன்றாகிவிட்டது. எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், சமையல் செய்வதற்கு உபயோகிப்பதிலிருந்து, சகல காரியங்களுக்கும் இன்று மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. அதைத் தவிர, நாட்டில் புதிதாக எந்தத் தொழில் ஏற்பட வேண்டும் என்றாலும், அதற்கும் மின் உதவி மிகவும் இன்றியமையாததாகிவிட்டது. ஆகவே, இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கவும், நாட்டில் பல்வேறு புதிய தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற்கும் மின்சாரம் இன்றியமையாத தேவையாகிவிட்டது. நாட்டில் புதிய புதிய தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி மேற்கொள்ளும்போதெல்லாம், மின்சாரம் தேவையான அளவுக்கு சீக்கிரமாகக் கிடைப்பதில்லை என்ற புகார் இங்கே பரவலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள்கூட 8, 9 மாதம் வரைகூட பல கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

26th August 1970]

(அதி. எம். அம்பலசாமி)

சென்ற மாதத்தில்கூட என்னிடத்தில் என் நண்பர் ஒருவர் வந்து முறையிட்டார். அவர் மதுரை தாலுக்கா ஆணையரில் அலுவலியப் பாதிரித் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்குத் தேவையான இயந்திர சாதனங்களை எல்லாம் வாங்கி அமைத்துவிட்ட பிறகும், சுமார் 10 மாதமாகியும்கூட, “இன்னும் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. இதனால் எனக்கு ரூ. 4,000 முதல் ரூ. 5,000 வரை இந்தத் தொழிலில் அனாவசியமாக ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலையில் முதலீடு செய்யும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்து மாதமாக இந்த மின்வாரிய அதிகாரிகளிடம் நடையாக நடக்கிறேன். இன்னும் மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை” என்று முறையிட்டார். இது போன்ற நிலைமை ஆணையர் என்ற ஒரு இடத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடுக்கும் பரவலாக இருக்கிறது என்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமையை மின்வாரியத்தைச் சேர்ந்த உயர் அதிகாரிகள் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இங்கே புதிதாக ஒரு தொழிற்சாலை உதயம் ஆகிறது என்றால், அதன் மூலம் 10 அல்லது 20 பேருக்குப் புதிதாக வேலை கிடைக்கும் நிலை ஏற்படும். பெருகி வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க அது மிக மிகப் பயனுடையதாக இருக்கும். நான் சென்ற தடவை மின் வாரியத்தின் வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையின்மீது பேசும்போது கூட, ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். “நம்முடைய நாட்டில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பரவலாகத் தொழில்கள் பெருக வேண்டும். வீட்டுக்கு வீடு ஒரு மின்சார மோட்டார்—அது 1/4 அல்லது 1/2 ஹார்ஸ் பவர் உள்ளதாக இருந்தாலும் சரி—கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதன் மூலம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு சிறிய தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட வேண்டும். அப்படி ஆரம்பித்தால்தான் இந்த நாட்டில் உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும்” என்று சொன்னேன். அந்த வகையில் கிராமப்பகுதிகளில் புதிதாகச் சிறிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்கள் தங்களிடம் உள்ள குறைந்த மூலதனத்தைக் கொண்டு தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வரும் நேரத்தில் மின்சார வாரியத்தில் உள்ள அதிகாரிகளை அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து வெகு சீக்கிரமாக மின் இணைப்புக் கொடுத்தால் தான் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க அது ஒரு வாய்ப்பாக அமையும். ஆனால் பெரும்பாலான இடங்களில் அந்த நிலைமை எதிர்மாறாக இருக்கிறது. மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த கீழ்மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் போதுமான அளவுக்குச் சரியான ஒத்துழைப்புக் கொடுப்பதில்லை. சிறு தொழில் ஆரம்பிப்போருக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்தோடு எந்தக் காரியமும் செய்வதில்லை என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

டெபுடி சேர்மன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது தலைவரைப் பார்த்துத்தான் பேச வேண்டும். அமைச்சர்களைப் பார்த்துப் பேசுவது முறையல்ல.

[26th August 1970]

திரு. எம். அய்யாசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மைக் அந்தப் பக்கத்தில் வைத்திருப்பதால் அந்தப் பக்கமாகப் பார்த்துப் பேசினேன். வேறொன்றுமில்லை. ஆக, சிறு தொழில் அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாத் தேவையான மின்சாரத்தை இன்றைக்கு வெகு விரைவில் கொடுப்பதற்கான வகையில் மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் செயல்பட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-10
p.m.

அடுத்து, மின் வாரியத்திற்காக அண்மையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் எழுத்தர்கள் வேலைக்காக ஆட்கள் தேவை என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு, அதற்கான விண்ணப்பம் பெறும் வகையில், ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டணத்தை வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். 1500 பேர் மின்சார வாரியத்திற்கு எழுத்தர் வேலைக்குத் தேவைப்படுவர் என்ற அடிப்படையில், சுமார் 1¼ லட்சம் பேர், பத்திரிகையில் வந்த விளம்பரத்தின் அடிப்படையில் அதற்குரிய தொகையைக் கட்டி மனு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இது அவசியம்தானா என்பதை மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் அரசாங்கமும் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வேலை தேடித் தரும் நிறுவனங்கள் என்று அரசாங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டு, அங்கே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களும், அதற்கு மேலும் படித்தவர்களும் தங்களின் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டு அதன் மூலம் வேலை* தங்களுக்குக் கிடைக்காதா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மின்சார வாரியத்திற்கோ அல்லது வேறு எந்த ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கோ வேலைக்கு ஆட்கள் தேவைப்படும் நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட வேலைதேடித் தரும் நிறுவனங்களில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கும் தகுதியுள்ள ஆட்களைத் தேவையான அளவுக்கு வரவழைத்து, அவர்களில் தேவையானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளலாம். ஒரு 100 பேர் வேலைக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள் என்றால், ஒரு 300 அல்லது 400 பேரை வேலை தேடித் தரும் நிறுவனங்களிலிருந்து வரவழைத்து, அவர்களில் 100 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த நிலைமை இருந்தால், நாடெங்குமாக சுமார் 1¼ லட்சம் பேர் இந்த 1,500 இடங்களுக்கு மனு செய்து கொண்டு, அதற்காக அதிகாரிகளுடைய அல்லது அரசியல்வாதிகளுடைய சிபாரிசுகளைத் தேடிப் பிடித்து படாத பாடுபடும் நிலைமை இருக்காது. இந்த 1¼ லட்சம் பெரும் மனு ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு போஸ்டல் ஆர்டர் வாங்கி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக மின்சார வாரியத்திற்கு நல்ல வருமானம் வரும் என்ற அடிப்படையில் இது மேற்கொள்ளப்படுகிறதா, அல்லது தகுதி உள்ளவர்களை மட்டுமே தேடிப் பிடித்து வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளும் அடிப்படையில் இது மேற்கொள்ளப்படுகிறதா என்று எனக்கும் புரியவில்லை. சாதாரண எழுத்தர் வேலைக்கு ஆயிரக்கணக்கான படித்த மாணவர்கள் வேலைத் தேடித் தரும் நிறுவனங்களில் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து வைத்துக் கொண்டு வேலை கிடைக்காதா என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனங்களிலிருந்து ஒரு

26th August 1970]

(திரு எம். அம்மாநாயகம்)

“லிஸ்ட்” கேட்டு வாங்கி, அதில் தகுதி உள்ளவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். இந்த நிலைமையைக் கைக்கொள்ளாததன் காரணமாக இன்றைக்கு இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகி எங்கே பார்த்தாலும் சிபாரிசுக்காக ஆட்களைத் தேடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நேற்று கூட எனக்கு ஒரு நண்பர் கடிதம் எழுதியிருந்தார். “மின்சார வாரியத்தில் எழுத்தர் வேலைக்காக என் மகன் மனுப் போட்டான். செங்கல் பட்டு மாவட்டத்திற்காக மனுப்போட்டான். வேலை கிடைக்கவில்லை. நீங்கள் ஏதாவது உதவி செய்ய முடியுமா, உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று எழுதியிருந்தார். இப்படி ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் எங்களைப் போன்றவர்களுக்குக் கடிதங்கள் வருகின்றன. “நாங்கள் இன்ன தேதியில் பேட்டிக்கு வந்தோம், இன்னும் வேலை கிடைக்கவில்லை, நீங்கள் இதற்காக ஏதாவது சொல்ல வேண்டும்” என்று கேட்கிற நெருக்குதல்கள் எங்களுக்கு ஏராளமாக ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம் தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, எதிர்காலத்திலாவது மின்சார வாரியத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கோவை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மின் கட்டணம் என்பது மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரே ரீதியில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, கோவை மாவட்டத்திலுள்ள இரண்டு அல்லது மூன்று தாலுக்காக்களில் வாழ்கிற மக்கள் மட்டும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிற நிலைமை ஏன் வந்தது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் இங்கே கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாடு முழுவதும் உள்ள நிலைமை வேறு, கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள நிலைமை வேறு என்பதை அவர் முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். கோவை மாவட்டத்தில் சாதாரணமாக 10 கெஜம் அல்லது 15 கெஜம் வெட்டினால் அந்த ஆழத்திலேயே தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. நூற்றுக்கணக்கான அடி ஆழத்திற்கு வெட்ட வேண்டும். அதிலே இரண்டு அல்லது மூன்று மோட்டாரை வைத்துத் தண்ணீரை வெளியே கொண்டு வந்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலையில் கூட விவசாயம் செய்து அதில் அபிவிருத்தி காண வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு விவசாயம் செய்யும் மாவட்டம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்றால், அது கோவை மாவட்டம் தான்.

நான் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். ராமநாதபுரத்தில் கடற்கரைப் பகுதிகளில் ஐந்து ஆறு அடி தோண்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கும். மதுரைக்கு மேற்குப் பகுதியில் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், ராஜபாளையம் போன்ற இடங்களில் கொஞ்சம் அதிகமாகத் தோண்ட வேண்டும். ராமநாதபுரத்தில் மிக அருமையாகத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அங்கெல்லாம் கிணறு தோண்டுவதற்கு ஆள் இல்லை. தண்ணீர் அருகாமையில் கிடைக்கும். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் பயிருக்கு ஆகாது என்பதில்லை. சில இடங்களில் நல்ல தண்ணீரும் கிடைக்கிறது.

[26th August 1970]

திரு. சா. கணேசன் : புகையிலைக்கு உப்புத் தண்ணீர் சிறந்தது.

திரு. எம். அய்யாசாமி : கிழக்குப் பகுதியில் கிணறு தோண்டி விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அந்தப் பகுதி மக்களிடத்தில் இல்லை. ஆனால் கோவை மாவட்டத்தில் 100 அடி, 150 அடி ஆழம் தோண்டி அதன் மூலம் விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது, உணர்ச்சி இருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பதால், சில சலுகைகள் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளைப் பல ரூபங்களில் தெரிவித்தார்கள். உரிய நேரத்தில் நிவாரணம் கொடுத்திருந்தால், எதிர்பாராத மனவேதனைப் படும் சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. காலம் கடந்ததால் பல உயிர்கள் பிரிந்தன. இப்போது ஓளவுக்கு அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பொதுவாக விவசாயத்துக்கு ஊக்கம் அளிப்பது தங்களுடைய முக்கியமான கொள்கை என்று அரசு அறிவித்திருக்கும்போது, விவசாயத்துக்கு மின் கட்டணம் உயர்த்தப்பட வேண்டியது அவசியம்தான் என்பதைச் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வினாற்றுக்கும் மின் இணைப்புக்கும் உள்ள தூரம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தாலும் விவசாய காரியங்களுக்குக் கட்டணம் இல்லாமல் இணைப்புக் கொடுக்கலாம் என்ற சலுகை இருந்து வந்தது. சில இடங்களில் இன்னமும் அந்தச் சலுகை இருந்து வருகிறது. அப்படி எல்லாம் இருக்கும்போது, மின் கட்டணத்தை மட்டும் ஏன் உயர்த்த வேண்டும்? விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் உணவைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், மின் கட்டணத்தை நிச்சயமாகக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். மின் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்று நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது கிராமப் பகுதிகளில் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதாக இருந்தால், மின் கட்டணச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கப் படுகிறது. புதிய தொழில்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது நம் நாட்டுக்கு இன்றியமையாதது சிறு தொழில்கள்தான். அந்தத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க மின்வாரிய அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேலையில்லாத தின்டாட்டத்தை ஒழிக்க இது தான் சிறந்த வழி.

தொழில் துறைக்கு மின் இணைப்புகள் எந்த விதத் தாமதமும் இல்லாமல் கிடைக்கும்படி பொதுவான கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு வி. தங்கபாண்டியன் : வணக்கத்துக்குரிய தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்

26th August 1970

(திரு. வி. தங்கபாண்டியன்)

மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இன்றைய தினமும், நேற்றைய தினமும் இந்த மின்வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பல உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலவையில் வாக்கு எடுப்பதன் மூலம் மேலவையின் உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, மேலவையில் என் கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : கீழ்வையிலும் மின்சார வரவு-செலவுத் திட்டத் தீர்மானம் ஒட்டுக் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : இங்கே எதிர்ப் கட்சி உறுப்பினர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டம் என்று தங்களுடைய மனமாச்சரியங்களை சர்க்கார் மீது சுமத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். பாராட்டுவது என்பதை ஒரு பண்பாடாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த லின்று ஆண்டு காலமாக மின்சார வாரியத்தில் குற்றங்கள் குவந்திருப்பது போலவும், மின்சார வாரியம் தன்னுடைய கடமையிலிருந்து தவறியது போலவும் இங்கே விவரம் தெரிந்த சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஒன்றைத் திட்டவாட்டமாகச் சொன்னார்கள், அமைச்சர்கள் செல்லும் இடங்களில் புதிதாக மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தலைவர் மூலமாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்; அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதாக நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

பல்வேறு கிராமங்களுக்குச் சிறப்பு மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக, பல இடங்களில் இப்படி நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. கிராமங்களுக்குப் பல்வேறு காரியங்களுக்காக அமைச்சர்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நாடெங்கும் இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வருவதால், கட்சிக் கண்ணோட்டம் என்று தவறாகக் கூறுகிறார்கள். இது முன்னேற்றக் கழக கிராமம், இது வலதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கிராமம், இது காங்கிரஸ் கிராமம் என்று தனித்தனியாகக் கிராமங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

மின்சாரம் எந்தெந்த கிராமங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று முறைப்படி எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரித்து, எல்லாக் காரியங்களும் முறைப்படி நடைபெற்று வருகின்றன. வேண்டுமானால் சில இடங்களில் தேவையை முன்னிட்டு விரைவில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இதில் ஒன்றும் கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லை.

(திரு. வி. தங்கபாண்டியன்) [26th August 1970]

1967-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. காமராஜர் விருதுநகரில் போட்டியிட்டபோது, பட்டம் பூர் என்ற கிராமத்தில் உள்ள மக்கள் ஒன்று கூடி மின் இணைப்புக் கிடைத் தால் அவருக்கு ஆதரவு அளிப்பதாகக் கூறினார்கள். ஒரே தினத்தில் அதைச் சுற்றி உள்ள ஆறு கிராமங்களுக்கு மின் கருவிகள் கொண்டுவரப் பட்டு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. அதைக் கூட முன்னேற்றக் கழகம் பாராட்டியதே தவிர, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தால் வந்தது என்று கூறவில்லை. எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்களிடம் ஏதாவது ஒரு சாக்கை வைத்துக் கொண்டு குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை வளர்ந் திருக்கிறதே தவிர, நாங்கள் செய்திருக்கும் காரியத்தைப் பாராட்டும் பண்பு வளரவில்லை.

மின்சார வாரியம் மக்களுடைய உண்மையான தேவைகளைப் புரிந்து கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது. இதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக் கிருர்களே தவிர, கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக அது சரிவர இயங்கவில்லை என்று கூறுவது உண்மையல்ல.

இதில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு விதமான கருத்துக்களைக் கூறியிருக் கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் பொதுமக்களின் கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பது கிடையாது. பொதுமக்களின் வேண்டுகோளைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் மறுபக்கத்தில் மின்சார ஊழியர்களுக்குப் போதிய வசதி இல்லாமல், ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று கூறி யிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சமயத்தில் ஆளும் கட்சியை குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்பதற்காகக் குற்றம் சாட்டி விட்டு, அதே சமயத்தில் நாம் எதிர்க் கட்சியாக இருக் கிறோம், மின்சார ஊழியர்களின் ஆதரவு நமக்குத் தேவை என்ற எண்ணத் தோடு முதலைக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். நாங்கள் அந்த நிலையில் இல்லை. இந்த வாரியம் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இனிமேலும் நிறைவேற்றுமென்ற உறுதி கூறுகிறது. இதற்காக நான் பல்வேறு காரியங் களை இங்கே எடுத்துக்காட்டமுடியும். 1969-70-ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய மொத்தமாகவே இதுவரை 4,71,000 மின்னேற்ற இணைப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது கிராமங்களுக்கு. அதில் 60,000-க்குமேல் இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 34,677 மின்னிணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மின்சார ஊழியர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படாமல் இருந்திருந்தால், செய்திருக்க முடியாது. நம்முடைய தேவை ஏராளமாக வளர்த்து வருகிறது. மின்னேற்ற விசை மூலமாக விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கம் முன்பு இல்லை. நான் சாதாரண ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். எங்கள் பக்கத்தில் இந்த மின்னேற்ற விசையைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்போக்கு முன்பு இல்லாமலிருந்தது. அதுமாரி, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏறக்குறைய ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 5-ஆக இருந்த இடத்தில் இப்போது அது 50-ஆக மாறியிருக்கிறது. மக்களின் தேவைகள் இப்போது ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதை இந்த அரசாங்கமும்,

26th August 1970] (திரு. வி. தங்கபாண்டியன்)

மின் வாரியமும் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். சென்ற ஆண்டின் புள்ளி விவரத்தோடு இப்போதுள்ள புள்ளி விவரத்தைப் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இந்த அரசாங்கமும், மின்சார வாரியமும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கின்றன என்பது விளக்கும். மந்திரிகளின் பகுதிகளுக்கு மட்டும் சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை இவர்கள் நிரூபித்துக் காட்டினால், நான் அதைத் தலை வணங்கி ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஏதாவது குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது அவர்களுக்கே தெரியும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் தொகுதியில் ஒரு இடம் கூட பாக்கி கிடையாது மின் இணைப்பில்லாமல்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, அந்த மாதிரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லி, அந்தத் தொகுதிக்கு ஒன்று கூட வேண்டாமென்று செய்து விடமாட்டார் என்று எண்ணுகிறேன்.

5 30
p.m.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : இந்த அரசாங்கம் அப்படி ஏதும் செய்து விடாது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதை நானே சென்ற கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகையால் இதைத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : இந்த அரசாங்கம் அதை உணர்ந்திருக்கிறது. தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கிற சலுகைகளை விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நில வள வங்கிகள் மூலம் நாம் கடன் வழங்குகிறோம். கிராமத்தில் விவசாயிகள் இந்தக் கடன் மூலம் மோட்டார்கள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மின்னணைப்புக் கொடுக்க கால தாமதமாகிறது. இதற்காக எல்லோரும் நல்ல முறையில் காரியம் புரிந்தால், நல்லதாக இருக்குமென்று நான் தலைவரவர்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மின்சார வெட்டு ஏதாவது ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை எதிரிக் கட்சி உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நாங்கள் இதைச் சமாளித்திருக்கிறோம். நம்முடைய மின் உற்பத்தி போதுமானதாக இல்லை என்று பார்த்து, நம்முடைய அண்டைய மாநிலங்களான கம்யூனிஸ்டுகள் ஆண்ட கோள மாளும் சரி, சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் ஆளுகிற மைசூராணும் சரி, அந்த இரு மாநிலங்களோடும் உடன்பாடு செய்து கொண்டு இங்கேயுள்ள தட்டுப் பாட்டை நீக்கியிருக்கிறோம். நாம் அண்டை மாநிலத்தை மட்டும் நம்பியிருக்கவில்லை என்பதற்காக இங்கே பல திட்டங்களைத் திட்டியிருக்கிறோம். எண்ணூர் அனல் மின்சார நிலையமும், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டமும் நம்முடைய மின்சாரத் தேவையில் முக்கால் பகுதியை நிவர்த்திக்கும் என்று மின்சார வாரியம் கூறியிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. நெய்வேலியில் 600 மெகவாட் மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு புதிய அனல் மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரோடு நம்முடைய

(திரு. வி. தங்கபாண்டியன்)

[26th August 1970]

சர்க்கார் கடிதப்போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் நம்முடைய தேவை நிச்சயமாகப் பூர்த்தி யாகிவிடும். இதற்காக நாம் மின்சார வாரியத்தைப், பாரட்டவேண்டும். நம் மின் வாரியம் தொழிற்சாலைகள் மட்டும் பார்த்துக் கொண்டிராமல், குக்கிராமங்களைக் கூடப் பார்க்க வேண்டும். சென்னையிலும், மதுரையிலும், திருச்சியிலும், தஞ்சையிலும் ஒரு மின் விளக்கிருந்த இடத்தில் இப்போது பல விளக்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் கிராமங்களில் மினுக் மினுக்கென்று எரிந்து கொண்டிருக்கும் விளக்குகள் தான் இன்னும் இருக்கின்றன. அதில் எந்தவித மாற்றமுமில்லை. இதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால், இந்த மின்னிணைப்பு வேலையை எளிதாக்குச் செயல்பட வேண்டும். இப்போது கிராமத்திற்கு மின்னிணைப்பு வேண்டுமென்றால், அதற்காக சம்பந்தப்பட்ட ஏ.சு., கோட்ட எஞ்ஜினியர் போன்றவர்களைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக வேண்டி நாங்கள் எங்கள் பகுதியில் ஊராட்சித் தலைவர், சட்ட மன்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்துக் காரியங்களைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதே மாதிரி எல்லா மாவட்டங்களிலும் செய்தால், நல்லதாக இருக்கும். 71,000 தொழிலாளர்கள் இந்த மின் வாரியத்தில் பணியாற்றுகிறார்கள். சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அவர்களோடு நல்ல முறையில் பேசி நம்முடைய அரசாங்கம் அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுத்திருந்தது. அப்படியிருந்தும், அதிலுள்ள எஞ்ஜினியர்கள் திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். எந்த ஒரு அரசும் இப்படிச் செய்தால், கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் கருணை மிக்கவர்கள் கையிலிருப்பதால், அவர்களை எச்சரித்து, எடுத்துச் சொல்லி, அதுவும் பலனளிக்காததால் தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருந்ததே தவிர, அவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக எடுக்கவில்லை. இவ்வளவு அவர்களுக்காக வேண்டி வாதாடுகிற எதிர்க்கட்சித் தொழர்கள் அதற்கு அதிக ஆக்கம் கொடுத்தார்களே தவிர, இந்த ஸ்ட்ரைக்கால் மக்களும், தொழில் துறையும் பாதிக்கப்படும் என்று யாருமே எண்ணவில்லை. ஆகவே ஒரு பக்கம் அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு இந்தப் பக்கத்தில் வந்து அவர்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லையென்று தங்களின் நிலைமையை நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வதற்குத் தகுதியாக இருக்குமே தவிர, இங்கே இப்படிப் பேசுவதற்கு சரியாக இருக்காது. இந்தப் பணியாளர்களுக்கு வேண்டி இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. இந்த மின்சார வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் மின் வாரியத்தில் பல லட்சம் பேர்கள் வேலைக்கு மனுப் போட்டு இன்னும் அந்த மனுக்களைப் பரிசோதித்து வேலைக்கு அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மனுப் போட்டவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது அல்லது இல்லை என்று விபரத்தைத் தெரிவித்தால் நலமாக

26th August 1970] (திரு. வி. தங்கபாண்டியன்)

திருக்கும் என்று சொல்லி, இந்த 1969-70-ம் ஆண்டுத் துணை நிதி அறிக்கையை, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையையும் வரவேற்று நல்ல காரியங்கள் செய்கிற இந்த மின்சார வாரியம் தொடர்ந்து இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அமைகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் மீது இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு தந்த தங்களுக்கு என் நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏறக்குறைய 1972 டிசம்பருக்குள்ளேயே பட்டிதொட்டிகளிலெல்லாம், சின்ன குக்கிராமங்களிலெல்லாம் மின்சார வெளிச்சம் போட்டுக்காட்ட வேண்டும், இது என்னுடைய குறிக்கோள், என்னுடைய திட்டம், என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சபதத்தையடுத்து இந்தத் திட்டம் மின்சார வாரியத்தினால் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : 1972 மார்ச்சுக்குள்ளே.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : 1971 டிசம்பருக்குள்ளே. அதாவது எங்களுடைய ஆட்சிக்காலத்தில், குறுகிய காலத்தில், என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு சிறு திருத்தம். 1972-க்குள் மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் முனைந்து, மின்சார இலாகாவின் வருமானத்தைக் கொஞ்சம் கூட்ட வேண்டுமென்றால், கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்போது அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், தமிழ் நாடு முழுவதும் 1972-ம் ஆண்டிற்குள் மின்சாரத்தைப் பரப்ப வேண்டுமென்ற திட்டத்தில் எனக்கு பாதகம் ஏற்படலாம். அப்படி ஏற்பட்டாலும், அந்தப் பாதகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கிறேன் என்றார்கள். எப்படியாவது டிசம்பர் 1972-க்குள் அதைச் செய்ய முயற்சிக்கிறோம் என்ற அளவில் தான் இருக்கிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, 1971-72 நிதி ஆண்டிற்குள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொண்டு வந்து விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்நிலை இருந்து பின்வாங்குவதற்கான முயற்சியா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : தலைவரவர்களே, பின்வாங்கவில்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் விட்டிருக்கின்ற அறிக்கையைப் படித்து கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 1972-ம் ஆண்டிற்குள் தமிழ் நாட்டுக் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்றால், மின்சார வாரியத்தின் வருமானத்தைச் சரிக்கட்டுவதற்கு, கட்டணத்தை நாம் ஒரு பைசா உயர்த்த வேண்டும். அப்படி உயர்த்துகிற நேரத்தில்

[திரு. பி.யு. ஷண்முகம்]

[26th August 1970]

5 40
p.m.

எல்லோரும் சேர்ந்து அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிற காரணத்தால், இந்தத் திட்டத்திற்கான சூழ்நிலை பாதிக்கப்படலாம். அப்படி ஏற்பட்டாலும் கூட அந்த பாதகத்தைத் தாங்கிக்கொள்கிறேன். அந்த மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கிறேன், என்று சொல்லிக் குறைத்திருக்கிறார்கள். முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று மட்டும் சொல்லுகிறோம்.

திரு. சி. வி. ராசகோபால் : 1972 மார்ச்சுக்குள் முடித்து விடுகிறோம் என்பது டார்டெட். டார்டெட்டை அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்களேயொழிய, அதற்குள்ளே எல்லா பட்டங்களும் போட்டு விட்டு நான் ஆடி விடுகிறேன் என்று அவர் சொல்ல வில்லை. 1972க்குள், என்னுடைய முன்னேற்றமாக திட்டம், பட்டிதொட்டிகளிலெல்லாம், சின்ன குக்கிராமங்களிலெல்லாம் மின்சார விளக்கு எரிய வேண்டும். பட்டிதொட்டிகளிலே இருக்கின்ற மக்கள், சந்துகளிலே இரவு வேளையில் நட்டுவாக்களி, பாம்புகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றோடு விளையாடிக் கொண்டு போகின்ற மாதிரி நிலைமை ஏற்படக் கூடாது என்ற அடிப்படைக் காரணத்தை வைத்துத்தான் முதலிலே 1972 மார்ச்சுக்குள்ளே இங்கு மட்டுமல்ல, எந்தச் சின்ன கிராமமாக இருந்தாலும் மின்சார விளக்கு போட்டுக் காட்டுவேன், அதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் என்று உறுதி கூறினார். அந்த உறுதி நடைமுறையிலே நடைபெறக்கூடும், அல்லது நடைபெறாமல் கூட கொஞ்சம் தடைபடக் கூடும். தடைப் பட்டிருக்கிறது பல நிலைகளில். அது உங்களுக்கெல்லாம் நன்றாகக் கூட இருக்கும். இப்போது என்னுடைய பேச்சே ஒரு சிறு விவாதத்திற்குள்ளாக்கப் பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறபோது நிச்சயமாக எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும், கிராமங்களுக்கு ஏராளமாகப் பலாந்தைச் செலவு செய்து அங்கே விளக்குகள் தருகிறோம் என்றால், அதற்குரிய பிரதிபலனாக ஏராளமான பணம் கிடைக்குமா என்றால், நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. அந்தத் தொகையை ஈடு செய்ய முடியாது என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். எனக்கு முன் பேசிய என்னுடைய நண்பர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இதைச் செய்கிறார்கள் என்று. அவர்களுக்குச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது. உள்ளபடியே எனக்குத் தெரிந்த அவை, அவர்களுக்கென்று ஒரு கட்சி இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு கட்சி உண்டு. சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு கட்சி இருக்கிறது. நாங்களும் சில நேரத்தில் நிந்தாஸ்துதி பாடியிருக்கிறோம். அங்கே இருக்கிற காரணத்தால், நீங்கள் நிந்தாஸ்துதி பாடித்தான் ஆக வேண்டும், நான் மறுக்கவில்லை. அதற்காக நிந்தாஸ்துதி பாடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கக் கூடாது. நாங்கள் செய்த காரியம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் நடக்கிறது என்று சொல்வதைக் குறிப்பிட்டு, நண்பர் திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் கொஞ்சம் ஆத்திரப்பட்டுப் பேசினார். அவர் கொஞ்சம் இளமை, அவருக்கு ஆத்திரம் இருக்கிறது, உணர்ச்சி இருக்கிறது. சில நேரத்தில் கண்டித்தால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நாங்கள் வயதானவர்கள். ஆகவே எங்களுக்கு ஒரு பாரம்பரியம் இருக்கிறது, கண்ணியம் இருக்கிறது. அதைக் காப்பாற்றித் தீர வேண்டிய பொறுப்பில் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆகவே அதை ஒரு பெரிய குற்ற

26.15 August 1970

[திரு. சி.வி. ராசகோபால்]

மென்று நாங்கள் எண்ணவில்லை. ஆகவே எந்தப் பிரச்சனையை நீங்கள் எடுத்துக் கூறினாலும், கட்சிக் கண்ணோட்டம், கட்சிக் கண்ணோட்டம் என்று கூறக் கூடாது விவிளக்குப்போட்டு விட்டால், அது அவர் கருத்துப் போட்டு விட்டார் தான், எங்கே விவிளக்குப்போட்டு விட்டால், அது அவர் கருத்துப் போட்டு விட்டார்கள், எங்கள் விளக்கு போடுகிறோமா, இல்லையா, அந்த முக்கியமான பிரச்சனையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர அந்த விளக்கிற்குள்ளே ஒரு கண்ணோட்டமும் இல்லை. விளக்குப் போட வேண்டுமென்றால், அது அங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் சேர்த்து தான், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சேர்த்து தான், பிரஜா கோஷலிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களுக்கும் சேர்த்து தான். இது பிரஜா கோஷலிஸ்ட், நான் எரிய மாட்டேன்; இது கம்யூனிஸ்ட், நான் எரியமாட்டேன் என்று சொல்லுமா அந்த விளக்கு? ஆகவே சில நேரங்களில் சில கிராமங்களுக்கு முக்கியமாகத் தேவை என்று காரணத்தால், அமைச்சர் அவர்கள் சந்தித்து, “அந்தக் கிராமத்திற்கு முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அங்கே இருக்கக் கூடிய மக்கள் கூக்குரலிடுகிறார்கள். ஆகவே அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ‘பிரயாரிடி’ கொடுக்கிறோம். மின்சார வாரியம் இந்தத்திட்டக் கிராமத்திற்கு ‘பிரயாரிடி’ கொடுக்க வேண்டும், இங்கே இருக்கிற களக்காட்டோரை முதலிலே எடுத்துக்கொள், பிறகு வேண்டுமானால் வாழந்தாங்கலைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்”, என்று சொல்லுகிற உரிமை ஒரு அமைச்சருக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது. ஆகவே இருக்கிற உரிமையை ஒரு குற்றம், தவறு என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லக் கூடும். சந்தர்ப்பம், சௌகரியம், இவை அத்தனையும் அரசாங்கம் பார்த்துத்தான் ஒரு நிலைமைக்கு உள்ளாகிறார்கள். அப்படி உள்ளாகிறபோது, ஆட்சியாளர்கள் இது நியாயம் என்று கருதி ஒரு கட்சிக்குச் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது, சுட்டிக்காட்டலாம். அதில் நியாயம் இருக்கிறதோ இல்லையோ, நேர்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ, எதையாவது சொல்லித் தீர வேண்டும் என்பதற்காகக் கூட ஒரிருவர் சொல்லக் கூடும். எல்லோருமே சொல்லுகிறார்கள் என்று இதற்கு சபையில் நான் கூறவில்லை, ஒரிருவர் இருக்கலாம். ஆகவே அது குற்றமில்லை. அப்படி விவாதங்கள் நடைபெறுமானால், அதற்காக ஒன்றும் பெரிய “சீரியஸென்ஸ்” தேவை இல்லை என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்தில் ஒரு கட்டம். ஒன்பதாம் பக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் படிக்கிறேன். “மின்சார உற்பத்திச் செலவும், மின்சார விநியோகத்திற்கான செலவுகளும் பெருகியிருப்பதாலும் வாரியத்தின் ஊழியர்களுக்கு திருத்தப்பட்ட சம்பள விகிதங்களை அமல் நடத்துவதாலும் வாரியம், செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையிலும் நிர்வாகம், செயல்துறை கண்காணிப்பு போன்ற வகையில் திறமையுடன் இயங்குவதற்கும் நவீன வழிகளில் சில திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டிய நிலைமில் உள்ளது”. நிர்வாகத்திற்கும் கண்காணிப்புக்கும் தான் அதிகமாகச் செலவாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மின்சார வாரியம் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் இருக்க வேண்டுமென்றால், செலவுகளை மட்டும் காட்டுவதில் பயனில்லை. அதற்குத் தக்க வருமானம் வா வேண்டும். அதற்காக போர்டார் என்னென்ன வழிகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை சர்க்காருக்கு சுட்டிக்காட்டத்தான் வேண்டும். எந்தச் செலவுகளைக்

[திரு. சி.வி. ராசகோபால்] (26.15 August 1970)

கட்டுப்படுத்தலாம் என்று அதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். மின்சார வாரியத்தில் அதிகமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்ற பேச்சு நாட்டில் அடிபடுகிறது. மின்சார வாரியத்தைக் கட்டிக்காப்பதென்றால், “மெயின்டென்ஸ்” செய்வதென்றால், அது சாதாரணமான காரியம் அல்ல. கஷ்டமான காரியம்தான். ஒரு யானை இருக்கிறது என்றால், அதை “மெயின்டென்ஸ்” செய்வதற்கான செலவும் அதிகமாகத்தான் இருக்கும். எனக்கு மோட்டார் கார் இருக்கிறது என்றால், அதை “மெயின்டென்ஸ்” செய்வதற்கு என்ன செலவாகும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதே மாதிரி ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிற கன்வெயன்ஸுக்கு என்ன செலவாகிறது என்றுதான் பார்ப்போம். ஒரு யானையை வைத்துக்கொள்வதற்கு மாதம் ரூ. 500 செலவாகிறது என்றால், அதைக் குறைக்க வேறொரு யானையைக் கொண்டுவந்து கட்டுவது சரியல்ல. அது “மெயின்டென்ஸ்” ஆகாது. பராமரிப்புச் செலவில் பலவற்றைக் குறைக்க வேண்டும்.

“Operation maintenance extension to be standardised per kilowatt of light and per kilo volt ampere”

பத்துமைலுக்கு ஒரு சூப்பர்வைசர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் எரிசிற விளக்குகளைப் பார்க்கவும் வொயர்களைக் கவனிக்கவும் அதை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி 10 அல்லது 20 விளக்குகள் அடங்கிய பகுதிக்கு மொத்தத்தில் ஆறு மாதத்தில் ஆகின்ற “மெயின்டென்ஸ்” செலவு எவ்வளவு என்று மின்சார வாரியம் முதலில் கணக்கிட்டாக வேண்டும். இப்போது அப்படியிருக்கிறதா என்றால் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் மேட்டூரிலே, கோயமுத்தூரிலே 10 மைலுக்குப் போடப்படுகிறது என்றால் அங்கே உள்ள சூப்பர்வைசரின் வேலை, கவனிக்க வேண்டிய இடங்கள் ஒரு விதமாக இருக்கும். திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் 10, 20 மைலுக்கு ஒரு சூப்பர்வைசர் போட்டால் அங்கே ஒரு விதமாக இருக்கும். இரண்டு இடங்களுக்கும் வாங்குகிற சாமான்கள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கலாம். ஆனால் இரண்டு இடங்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற செலவில் வித்தியாசம் இருப்பதை ஆராயவேண்டும். அடுத்து, மின்சார வாரியத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய வாங்கல், மற்ற வாகனங்களைப் பற்றியும் கணக்கிட வேண்டும். ஜீப், மோட்டார் கார், மற்ற வகையான கன்வெயன்ஸ்கள் இருக்கலாம். அவைகளிப் “மெயின்டென்ஸ்” செலவு எவ்வளவாகிறது? எனக்கு ஒரு மோட்டார் இருக்கிறது என்றால், அதற்கு மாதம் ரூ. 250 செலவாகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நாளாக ஆக அதனுடைய “மெயின்டென்ஸ்” செலவும் அதிகமாகும், அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்றால், அதை விற்றுத் தொலைத்துவிட்டாவது வேறு வாங்கிக் கொள்ளவேண்டியதுதானே? மின்சார வாரியத்தில் மோட்டார்கள், வான்கள் போன்றவை இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு காரை ரூ. 18 ஆயிரம் கொடுத்து வாங்கியிருந்தாலும், அதனுடைய “மெயின்டென்ஸ்” செலவு அதிகமாகிறது என்றால், அதை விற்கவேண்டியதுதான். வாங்கி இரண்டு வருஷமாகிவிட்டது என்றால், அதை விற்றுவிட்டலாம். அதனால் அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆகி வொர்க்ஷாப்புக்குப் போவதால் ஏற்படும் செலவு குறையும். 50 அல்லது 60 மோட்டார்கள் இருக்கின்றன என்றால், பத்து எட்டு ஆண்டுகள் கழித்ததும், ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வொர்க்ஷாப்பிற்கு அதை அனுப்பி

5 August 1970)

[திரு. சி.வி. ராசகோபால்]

விடுகிறார்கள். அந்தச் செலவைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அடுத்தபடியாக, சாதாரண மக்கள் விடுகளில் விளக்குப் போடுகிறார்கள். சாதாரண மக்கள் என்றால் அவர்களுக்கு ஆசை யிருக்காதா விளக்கு போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று? இரண்டு பல்பு வீட்டுக்குப் போட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சாதாரண குடிசைக்குப் போட்டுக்கொள்கிறார்கள் அதுபோன்ற விடுகளுக்குக் கூட ஒரு யூனிட்டிக்கு 35 பைசாவும் சர்சார்ஜ் எல்லாம் சேர்த்து 40 பைசா என்று வைத்திருப்பது கூடுதலாகத்தான் இருக்கிறது. பெரிய இடங்களில் விளக்குப் போட்டுக்கொள்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் “செக்” எழுதி அனுப்பிவிடுவார்கள். ஆனால் சாதாரண மக்கள் அந்த வசதியைப் பெற வேண்டுமென்றால், தாம் யூனிட்டிக்கு இப்போது வாங்குகிற சார்ஜைக் குறைக்கத்தான் வேண்டும். பக்கத்தில் கும்பகோணத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் வீட்டுக்கு வாங்குகின்ற கட்டணம் 20 பைசாதான். கும்பகோணத்தில் பிறந்தவர்கள்தான் அனுபவிக்க வேண்டுமா? தமிழ்நாட்டில் உள்ள அவ்வளவு பேரும் அனுபவிக்க வேண்டாமா? அதற்கு வழிவகை என்ன என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும், கீழே போடுகிறார்களே கேபின், அதைப்பற்றிக் கூட நண்பர்கள் பேசுகிறார்கள். மின்சார வாரியத்தில் வாங்குகிற சாமான்களை உறுதியானவையாக வாங்கியிருந்தால், 10 வருஷத்திற்கு அவற்றில் பழுதில்லாமல் இருந்திருக்கும். பத்து வருஷத்திற்கான செலவுகளைக் குறைக்கும் வகையில் தரமான பொருள்களை வாங்கியிருக்கலாம். இப்போது வாங்கப்படுகிற பொருள்கள் சூப்பையில் போடும் தரத்தில்தான் இருக்கின்றன. பல்பு, நட்டு போன்றவைகளை நல்ல கம்பெனிகளில் வாங்க வேண்டும். வாங்குகிறவர்கள் அதற்குக் “காரண்டி” தருகிறார்களா என்று மின்சார வாரியம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தாக்கொள்ள வேண்டும். பல்பு, நட்டு மட்டும்தானா? வொயர்கள் வாங்குகிறார்களே, அதாவது நல்ல முறையில் இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் இல்லை. இரண்டு வருஷத்திற்கெல்லாம் வீணாகப் போகிறது. டெண்டர் போடுகிறார்கள் என்றால், அத்துடன் சரமரன்கள் உறுதியானவையா என்றும் பார்க்க வேண்டும். காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு “சிஸ்டம்” இருக்கிறது. சொல்வது காரியங்களை இன்சினியர்கள் செய்யவில்லை என்றால், அந்த சேர்மனிடம் ஒடிவாவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் பம்புசெட்டுக்கு, சேர்மனிடம் சொல்லி இங்கிருந்து “மெஸ்ஸேஜ்” அனுப்பிய பிறகுதான், இரண்டாம் நாள் அந்த வேலை நடந்திருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகையால் வாரியத்தில் “டிஸே” இருக்கிறது. இதைமெல்லாம் கூட கவனித்தாக வேண்டிய திர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. கிராமங்களில் பம்புசெட்டு போடுவதற்குத் தாமதமாகிறது. அங்குள்ளவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்ற குறிப்பு சென்னையில் மின்சார வாரியத்தில் அமர்ந்திருக்கிறவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? என்ன செய்கிறார்கள் என்று கண்காணிக்க ஒரு “ஸ்குவாடு” நியமித்து அனுப்ப வேண்டாமா? ஆங்காங்குள்ள அசில்மெண்ட் இன்சினியர்கள், சூப்பர்வைசர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைக்

[திரு. சி.வி. ராசகோபால்] (26.15 August 1970)

கண்காணிக்க ஒரு “ஸ்குவாடு” நிச்சயமாக இருக்கத்தான் வேண்டும். கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவு செய்கிறோம். அதற்காக, ஆயிரம் ரூபாய்க்கு யாரை வாங்குகிறவர்கள் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அங்குசம் வாங்க வேண்டாமா?

திரு. கே. ராஜாராம்: ஏற்கனவே அம்மாதிரி “விஜிலன்ஸ் ஸ்குவாட்” மின்சார வாரியத்தில் ஒரு அசிஸ்டெண்ட் இன்ஸினியர் தலைமையில் சூப்பிரண்டிங் இன்ஸினியர் சர்க்களில் நடைபெறுகிறது என்று அறிவித்தேன். அது அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு “ஸ்குவாடு” இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த “ஸ்குவாடு” மூலமாக யாராவது எப்போதாவது தண்டிக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் விஜிலன்ஸ் காரணமாக ஒரு குற்றமாவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அது இந்தச் சபைக்கு வந்து விவாதிக்கப்பட்டிருந்தால், அப்படி ஒரு “ஸ்குவாடு” இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டிருப்பேன். எந்த ஒரு சமயத்திலும் அந்த மாதிரியான ஸ்குவாடு இருப்பது பற்றி சபையில் எந்தப் பிரஸ்தாபமும் இல்லாததால், அது எனக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது. விஜிலன்ஸ் இருக்கிறது என்பதற்காகப் பாராட்டுத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மின்சார வாரியத்தில் சுமார் 71,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். வேலை இல்லாத காலத்தில் இவ்வளவு பேருக்கு வேலை கிடைத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இங்கே உறுப்பினர்களில் ஒருவர் அங்கே இருக்கும் ஆட்சன் மிகவும் குறைவு, இன்னும் அதிகமாக ஆட்களை வைக்க வேண்டும், எஞ்சினியர்களை வைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் மின்சார வாரியத்தின் சேர்மனைக் கேட்டால், அவர் வேறு மாதிரியாகச் சொல்லுகிறார். யாருக்காவது வேலைக்குச் சிபாரிசுக்காக அவரிடம் போனாலும் வேலை நடப்பதில்லை. அப்போதெல்லாம் அவர் என்ன சொல்லுவார் என்றால், ஐயோ, ஏராளமாக ஆட்களை வைத்துவிட்டோம்; அதிகப்படியானவர்களை எப்படி நீக்குவது என்று தெரியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பார். இப்படி மின்சார வாரியத்தில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தீர்ப்பந்தத்தில் நான் இருக்கிறோம். இந்தக் குறைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படும் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறோம், தீர்க்கப்படும் என்று உறுதி கூறி எனக்கு இந்த வாய்ப்பினைத் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும் வகையில் அது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும் என்று முதலில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பழைய தமிழ் இலக்கியங்களில் பார்த்தால், ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத் திறன் அளவுகோலாக ‘வரப்பின் உயரம்’ கூறப்பட்டிருக்கிறது. வரப்பின் உயரம் வளர், வளர், நாட்டின் வளமை உயரும் என்று சொல்லப்பட்டது. அடுத்து, சங்க கால நூல்களில் பார்த்தால், ஒரு அழகான நிகழ்ச்சி தெரிய

2615 August 1970)

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

வருகிறது. ஒரு மனிதனை நீண்ட நாட்களுக்கு நரை திரை, மூப்பு முதலிய அடையாளம் தோன்றாமல் காட்சியளிக்கிறாயே என்று கேட்டதற்கு அவன் அது எங்களுடைய அரசின் தல்ல நடப்பினால் என்று கூறுவதாக ஒரு நிகழ்ச்சி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல இன்றைய நிலைமையில் ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்தை, வளர்ச்சியை ஒரு அளவுக்கோலாகக் கொண்டு அளக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு வரப்பின் உயரம் பயன்படாது அல்லது ஒரு மனிதனின் ஆயுள் காலத்தைக் கொண்டு அளப்பதும் பயன்படாது. ஒரு நாட்டில் மின் உற்பத்தி எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் அந்த நாட்டில் வளர்ச்சி இருக்கிறது, முன்னேற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற நிலைமை தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறபோது, நான் இந்த மாநிலத்தின் சட்டசபையில் 1952-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு எதிர்ப் கட்சி வரிசையில் இருந்து வந்தேன். நீண்டகாலமாகவே இந்த மின்சார வாரியத்தின் வளர்ச்சி எப்படி இருக்கிறது என்பதை எதிர்ப் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு 'கிரிடிகைஸ்' செய்தவன் நான். ஆனால் நான் இன்று அந்த நிலைமையிலிருந்து மாறி, ஆளும் கட்சியின் பக்கத்தில், சபையின் வலது புறத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிலைமையில் இருக்கிற நிலைமையைப் புள்ளிவிவரத்தோடு கணக்கிட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த வாரியத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இப்புத்தகத்தின் 12, 13-ம் பக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் போதும். இந்த அரசின் சாதனை மிகத் தெளிவாக அங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1951-ஆம் ஆண்டு முதல் 1966-ஆம் ஆண்டு வரை, அதாவது கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்கிற வரையான இந்த 15 வருஷங்களில் கொடுக்கப்பட்ட மொத்த மின்விசை யேற்றங்களுக்கான மின் இணைப்புகள் 4,21,000. அதாவது கிட்டத் தட்ட 4¼ லட்சம். ஆனால் 1966 முதல் 1970 வரை, அதாவது இந்த 4 வருஷத்தில், கழக ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகளின் எண்ணிக்கை 4,70,000. கிட்டத் தட்ட 4-3¼ லட்சம். இந்த புள்ளிவிவரத்தைக் கொஞ்சம்கூட பாறும் மறுக்க முடியாது. 15 வருஷ ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகள் 4¼ லட்சம். ஆனால் 4 வருஷ ஆட்சியில் கொடுக்கப்பட்ட மின் இணைப்புகளின் எண்ணிக்கை 4¾ லட்சம். "யானை பார்க்க வெள்ளெழுத்து உண்டா"? இவ்வளவு பெரிய முன்னேற்றத்தை 4 ஆண்டுகளில் எட்டியிருக்கிறார்கள் நம் முடைய அரசினர். அவ்வளவுக்கும் வாரியத்தார் ஒத்துழைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, இங்கே ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள். மின்வாரிய அதிகாரிகளோடு தி.மு.க. ஊழியர்கள் அதிகமாக ஒன்றாகக் காணப்பட்டார்கள் என்று. அவர்கள் அதை வேறு விதமாக மாற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது, தி.மு.க. ஊழியர்களின் பின்னால் மின்வாரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று. இருவரும் ஒன்றாகக் காணப்பட்டிருக்கலாம். அடிக்கடி இருவரும் ஒன்றாகக் காணப்படுவது உண்மை. ஆனால் அதற்காக ஊழியர்களின் பின்னால் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஓடினார்கள் என்று சொல்லுவது தவறு.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] (2615 August 1970)

அது சரியல்ல. உத்தியோகஸ்தர்களின் பின்னால் ஊழியர்கள் ஓடுவது உண்டு. இதைத் தவிர எங்களுக்குத் தான் வேறு வேலை என்ன? எங்கள் முதல்வர் வேறு யாரும் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு ஒரு உறுதிமொழியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுப்போம் என்று. எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒரு வார்த்தையை விட்டு விட்டார்கள். ஆனால் அதை எங்கள் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்றக் கட்சியினர் எதிர்ப்பு செய்யாமல் இருந்தால், நாங்கள் 1972 மார்ச்சு மாதத்திற்குள் தமிழகம் முழுவதும் உள்ள கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் மின் இணைப்பு கொடுப்போம் என்று தான் எங்கள் முதல்வர் சொன்னார். “மூற்றுக் கட்சியினர் எதிர்ப்பு செய்யாமல் இருந்தால்” என்பதை விட்டுவிட்டு எதிர்க் கட்சியில் பேசினார்கள். மூற்றுக் கட்சியினர் எதிர்ப்பு செய்யாமல் இருந்தால், இப்போது சாதாரணமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேகத்தில் செயல்பட்டாலே 1972-ம் ஆண்டுக்குள் அத்தனை ஊருக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியும். அவர்கள் சொன்ன வாக்குறுதியைத் தான் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நாங்கள் பாடுபடுகிறோம். அப்படி அதற்காகப் பாடுபட வேண்டியது ஊழியர்களான எங்கள் கடமை. ஆகவே எந்தக் கிராமத்திற்கு மின் இணைப்பு இல்லையோ அந்த கிராமங்கள் சம்பந்தமாக அந்தந்தப் பகுதி ஊழியர்கள் அதிகாரிகளின் பின்னால் காணப்படுவது இயற்கை. அப்படி உத்தியோகஸ்தர்களின் பின்னால் சென்று அந்த கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு பெற்றுத் தருவது எங்கள் கடமை. அப்படி இணைப்புக் கொடுப்பதில் வாரிய அதிகாரிகள் பின்னால் சென்று அவர்களை வெகு விரைவில் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கான வகையில் ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது உண்மை.

எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும் போது, குறிப்பாக 2 கிராமங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு கிராமத்தில் ஒரு முயற்சியும் இல்லாமலேயே மின் இணைப்புக் கிடைத்துவிட்டது, இன்னொரு கிராமத்தில் முயற்சி செய்தும் மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை என்றார்கள். நான் கேட்கிறேன், எந்த கிராமத்தில் கழக ஊழியர்கள் இல்லை? எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி.கள் மட்டுமின்றி ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உள்ள கழக ஊழியர்களும் இதற்காக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அப்படி முயற்சி எடுக்கும் போது, ஒரு கிராமத்தில் உள்ள கழக ஊழியர் தன் கிராமத்திற்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு நல்ல வகையில் சொல்லி அல்லது ஆபீசர்களைப் பார்த்து தங்கள் கிராமத்திற்கு உடனடியாக மின்சாரம் தேவை என்று வலியுறுத்தி வாங்கியிருப்பார்கள். இன்னொரு கிராமத்தில் உள்ள கழக ஊழியர்கள் அப்படிச் செயல்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். இதனால் தான் அந்தக் கிராமத்திற்கு உடனடியாக மின் இணைப்பு கிடைத்திருக்காது. அப்படியில்லாமல் ஒரு எம்.எல்.ஏ. சொன்னார் என்பதற்காக ஒரு இடத்திற்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதாக நான் நினைக்கவில்லை. நான் கூட அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் நான் சொன்னேன் என்பதற்காக சீக்கிரம் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை.

2615 August 1970

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

மின்வாரியத்தில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகள் பெரிய வேகத்தில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். “சொல்லொக்கும் கடிய வேகம்” என்று கம்ப ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டதைப் போல், வெகு வேகமாக அதிகாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்களின் உறுதி மொழியைக் காட்டி நாங்கள் அவர்களையெல்லாம் மேலும் ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில் சந்தேகம் வேண்டாம். அதிகாரிகள் இன்றையதினம் பாராட்டுக்குரிய வகையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசியபோது, புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள், சென்ற 4 ஆண்டுகளில் 4,70,000 இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று. 1970-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் நாள் வரை இருக்கக் கூடிய நிலவரம் தான் 4,70,000. 4 வருஷத்துக்கு மட்டும் அல்ல.

திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்: தப்பிதம் தான். மன்னிக்க வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். இந்த 4 வருஷத்தில் 50,000 கூடுதலாகியிருக்கிறது. அந்தத் தப்பிதத்தை மன்னிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது, இந்த 4 வருஷத்தில் 50,000 கூடுதல் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு எந்த வருஷத்திலும் இப்படிக் கொடுக்கவில்லை. பல மடங்கு வேகமாகச் செயல்பட்டு இருக்கிறது. கருத்து உண்மை, புள்ளி விவரத்தில் தவறு ஏற்பட்டு விட்டது.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல வேண்டியது என்ன வென்றால், இவ்வளவு வேகமாகச் செய்து வந்த போதிலும், இனிமேல் இதற்கு என்ன நடங்கல் இருக்கிறது என்றால், உற்பத்திச் செலவு இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது என்பது தான். நமக்கு எப்படி மின்சாரம் கிடைக்கிறது? மின் உற்பத்தியாகக் கூடிய ஆதாரங்கள் அருவிகள் ஒன்று, அனல் மின்சாரம் ஒன்று, அணு மின்சாரம் ஒன்று, பக்கத்து மாநிலத்தில் வாங்குகிறது ஒன்று. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் அனல் மின்சாரம் கூடுதல் விடே. நம்மிடத்தில் உள்ள லிக்கோ நிலக்கரியினால் மின்சார உற்பத்தி செய்யும் போது, அதிகமாக விலை ஏறுகிறது. அடுத்த மாநிலத்திலிருந்து நிலக்கரி கொண்டு வந்து உற்பத்தி செய்தால், வாங்க முடியாத விலை ஆகிறது.

கல்கத்தாவிலிருந்து கொண்டு வருவதாக இருந்தால் ரயில்வேக்கு அல்லது கப்பலுக்குச் செலவாகிறது. அதனால் விலை அதிகமாகி விடுகிறது. இவ்வளவு தூரம் வரவு செலவைச் சரிக் கட்டுவது என்பது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

இப்போது மின்சார வாரியத்துக்கு நம் சர்க்கார் 400 கோடி ரூபாய் முதலீடு போட்டிருக்கிறது. வருஷத்துக்கு 7 கோடி அல்லது 8 கோடி தான் வட்டியாகக் கிடைக்கிறது. வருஷம் ஒன்றுக்கு 100க்கு 2 ரூபாய் தான் வட்டிகட்டும் நிலையில் இருக்கிறது. இந்த 7 கோடியிலும் கூட முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் கொடுத்திருக்கின்ற சலுகைகளின் காரணமாக 4 கோடி ரூபாய் குறைந்து போகும். 3 கோடி ரூபாய் தான் வரும் நிலையில் இருக்கிறது.

(சி. ஏ. என்.டி. திருச்சி) (265 August 1970)

வருஷம் ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கு 1 ரூபாய் தான் வட்டி கட்டும். ஏற்கெனவே செலவினங்கள் அதிகமாகி வருகின்றன. இனிமேல் அடுத்த நிதி அறிக்கையில் கூட நஷ்டக் கணக்கைக் காட்ட வேண்டியதாக வந்தாலும் வரலாம். அப்படி நஷ்டம் வந்தால், அதைத் தாங்க வேண்டியது பொது மக்கள் தான் என்று வரும்.

வரக்கூடிய நஷ்டத்தை விவசாயி தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதா அல்லது பொது மக்கள் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியதா என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். இனிமேல் லாபம் கிடைக்காது. நஷ்டக் கணக்கைப் பார்க்கும் நிலை வரும்போது, அந்த நஷ்டத்தை யார் தாங்கிக் கொள்ளுவது என்ற பிரச்சனை வரும். அதை உபயோகிக்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். பொது மக்கள், தொழில் அதிபர்கள், விவசாயிகள் என்று பலர் இருக்கிறார்கள். இந்த நஷ்டத்தை யார் தாங்குவது?

நானும் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவன். மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 32,000 மின்சாரக் கட்டணம் கட்டிக் கொண்டு வரும் தொழிலை மேற்பார்வை செய்து கொண்டிருக்கிறேன். சிக்கிரத்தில் மாதம் ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம், 2 லட்சம் ரூபாய் மின்சாரக் கட்டணம் செலுத்தும் அளவுக்கு வளர்ந்து கொண்டு வரும் தொழிலை மேற்பார்வை செய்கிறேன். காகிதம், கால்பிக் சோடா, அலுமினியம் போன்ற தொழில்களுக்கு மின்சாரம் இன்றியமையாதது. கால்பிக் சோடா இந்த நாட்டுக்குத் தேவை என்று நினைக்கும்பட்சத்தில், அலுமினியம், காகிதம் போன்றவைகள் இந்த நாட்டுக்குத் தேவை என்று நினைக்கும்பட்சத்தில், அந்தத் தொழில்களுக்கு விலையை அதிகமாக ஏற்றுவதில் நியாயம் இல்லை. அவைகளுக்குரிய மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதில் நியாயம் இல்லை. ஆகவே அந்தந்தத் தொழில்கள் பேரிலோ அல்லது பொதுமக்கள் பேரிலோ எவ்வளவு தூரத்துக்கு நியாயமாக மின்சாரத்தின் விலையை வைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரத்துக்கு நியாயமாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசினர் நியாய வரம்பை மீற மாட்டார்கள் என்பது மிக மிக உறுதியாகும்.

6-10
p.m

மின்சாரத்தின் விலைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, சமீப காலத்தில் 4 பைசாவுக்கு நமக்குக் கேரள மாநிலத்திலிருந்து கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது 5 பைசாவுக்குத் தான் தருவோம், இல்லையென்றால் தர மாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட நம்மிடம் உள்ள எல்லா அருவி களும் தீர்ந்துவிட்ட போதிலும் கூட, காவிரியாற்றில் இன்னும் ஒரு உச்சிப் பகுதியில் வசதி இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கும் மைசூர் மாநிலத்துடன் ஒப்பந்தம் செய்து தான் வா வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒப்பந்தங்களில் வெற்றி காண்பதில் வல்லுனர் நம் முதல்வர். இன்றைக்கு அவருக்குள்ள வசிகர சக்தியில் நமக்குப் பல ஒப்பந்தங்களை முடித்து வந்திருக்கிறார். மைசூரிலும் கேரளத்திலும் நமது முதல்வர் அவர்கள் மேற்கொண்டு முயற்சி செய்து நல்ல விதத்தில் முடிவு செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவே மின்சாரத்தின் விலையை இதற்கு மேலே குறைக்க முடியாது.

2615 August 1970)

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்]

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் விவசாயத்துக்கு மோட்டார் வாங்கி நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகு கூட மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். தரமான டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இல்லை, கம்பிகள் இல்லை, காற்றில் தொடர்பு அறுந்து விடுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வழியும் சொல்லியிருந்தால், நன்றாக இருக்கும்.

செம்புக் கம்பிகள் கனடா போன்ற வெளிநாடுகளிலிருந்து வர வேண்டும். இன்றைக்கு செம்புக் கம்பிகளின் விலை அதிகமாக இருப்பதால் அதற்குப் பதிலாக அலுமினியக் கம்பிகளைப் போடும் வழியைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். வேறு சில நாடுகளில் இது கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மோட்டார் உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். மோட்டார் களுக்கு செம்புக் கம்பி தேவை, அலுமினியத்தில் போட முடியாது. இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களையெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு போவதற்குப் பதிலாக, அவைகளுக்கு மாற்று வழிகளைச் சொன்னால், நன்றாக இருக்கும்.

டிரான்ஸ்பார்மர் சிக்கிரம் கிடைக்கவில்லையென்றால், டிரான்ஸ்பார்மர் உற்பத்தியை நாம் நினைத்தவுடனே திடீரென்று செய்து விட முடியாது. அதற்குரிய காலம் பல மாதம். டிரான்ஸ்பார்மர் நினைத்தவுடனே கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கிறதை வைத்து எவ்வளவு செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டுமே தவிர, கிடைக்காததைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டாம். சமீபத்தில் நடந்த ஸ்ட்ரைக் விஷயமாக நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த ஸ்ட்ரைக் இரவு 12 மணிக்கு நடக்கப் போவதாக நோட்டீசு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் ஸ்ட்ரைக் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ 4 மணிக்கே. எங்கள் தொழிற்சாலை யில் இப்படி நடந்தது. நான் "போன்" பண்ணி விசாரித்ததில், யாரோ சில பேர்கள் இப்படிச் செய்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

இந்த ஸ்ட்ரைக் சமயத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை நல்ல விதமாகச் சமாளித்தார்கள். அதை விட நாம் பாராட்ட வேண்டிய முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், விரிவான ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தபடியாலும், ஜனங்கள் ரோம்ப தூரம் பண்பாட்டோடு இருந்தபடியாலும் தான், இந்த ஸ்ட்ரைக்கின் விளைவுகள் சாதாரணமாகப் போய்விட்டன. இல்லையென்றால், ஜனங்களுக்கு அந்த ஸ்ட்ரைக்கால் ஏற்பட்ட அவதிக்கு, அவர்களின் கோபத்திற்கு ஆளாகி, மின்சார ஊழியர்கள் தான் துண்டாகப் போயிருப்பார்கள். அது இல்லாமல் இந்த சர்க்கார் இரண்டு பக்கமும் பாதுகாப்புக் கொடுத்து, ஒன்றும் நடக்காதபடி செய்ததை, நான் ஒரு பெரிய சாதனையாகக் கருதுகிறேன். நான் இந்தப் பாதுகாப்புச் செய்ததற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஸ்ட்ரைக் நடப்பது தொழிலுள்ள இடத்தில் இயற்கைதான். அது பெரிய காரியமல்ல. தொழிலாளர்கள் சம்பளம் கூடக் கேட்டால், நிதி நிலைக்குத் தக்கபடி கொடுப்பது வழக்கம் தான். அது ஒன்றும் பெரிதில்லை. இப்படிக்கட்டுப்பாடாக அசம்பாவித விளைவுகள் இல்லாமல் நமது அரசு ஏற்பாடுகள் செய்தது நான் பெரிதென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்] (2615 August 1970)

கடைசியாக, நான் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டியது இன்னும் ஒன்றே ஒன்று. விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும், எவ்வளவு தூரத்திற்கு மின்சாரத்தின் விலை இருக்கலாம் என்பதைப்பற்றி நான் முன்பே இதே அவையில் சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயத்தில் நஞ்சை நிலத்திற்கு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் தீர்வை என்றிருக்கிறது. இப்படி இருக்கிறபோது, மின்சாரத்தை உபயோகித்து அதே நிலத்தில் விவசாயம் செய்யப்பட்டசத்தில், அதற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் செலவாகிறதென்று கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். 20 ரூபாய் நஞ்சைத் தீர்வை இருக்கும் நிலைமையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் மின்சாரத்திற்கு ஆகும் பட்சத்தில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் நஞ்சை நிலத்திற்கு 20 ரூபாயும் புஞ்சை நிலத்திற்கு விவசாயத்திற்கு 100 ரூபாயும் ஆனால், அது ஆட்சேபிக்கப்பட வேண்டியது தான். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் என்ன, சர்க்கார் அவர்களுக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வை என்ன வசூலிக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய லட்சியம், ஆற்றுத் தண்ணீர், குளத்துத் தண்ணீர் ஆகியவற்றிற்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ, அதே செலவு மின்சாரக் கட்டணமாக அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது தான். அதை விட மிக அதிகமாகக் கேட்டால், அது பாரமாகும். குளத்துப் பாசனத் தண்ணீர் என்ன விலை ஆகிறதோ அந்த அளவிற்கு மின்சாரத்தின் விலை அமைய வேண்டும் என்று நான் முன்பு சொல்லியிருக்கிறேன். கூடுமான வரையில் அனுசரித்துச் செய்ய வேண்டும். எனக்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி. புள்ளி விவரம் விஷயமாக ஒரு தவறு நடந்து விட்டது நான் கூறும் போது. அதற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது வேண்டுமென்றே சொன்னதில்லை.

ஆமை. வேகமாக என்று மெம்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் நம்முடைய முன்னேற்றத்தைப்பற்றி. ஆமை வேகமல்ல அது. நாம் பந்தயக் குதிரை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். இதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அதைக் குறை சொல்வது பொருந்தாது. அதை உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டால் போதும். வணக்கம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தலைவரவர்களே, 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக எல்லா விராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்துவிட முடியும் என்ற நல்ல செய்தியினைக் கேட்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். இருந்தாலும் அதற்கான சூழ்நிலை சரியாக வரவில்லை என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்திலிருந்தும், நேற்று அவர்கள் தந்த தகவலிலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ளத்தான் வேண்டும். வரியைக் குறைத்து வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று ஒரு நிலையை மக்கள் மத்தியில் கூறிய காரணத்தால், உங்களால் இதைச் செய்ய முடியாதென்பது மாற்றுக் கட்சியிலிருக்கிற எங்களின் வாதம்.

2615 August 1970

மாண்புமிகு திரு. பி. டி. ஷண்முகம் : தலைவரவர்களே, அங்கத்தினர் அவர்கள் தங்கள் கட்சியின் வாதம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கட்சிகளுக்குள் வாத விவாதம் செய்யலாம். ஆனால் கிராமம் முன்னேற வேண்டும் என்பது விவாதத்திற்குரிய பொருளில்லை என்று சொல்லிக்கொள்வோம். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும் எங்களோடு இதற்காக ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : உரைக்கு நான் தன்னைச் சொல்கிறேன். 1970-ம் ஆண்டிலேயே அவர்கள் இந்த நிலைக்கு வந்ததற்காக, எங்களை இந்த நிலைக்கு உருவாக்கியதற்காக, நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். 1972-க்கு முன்னால் இது வராத என்பதற்காகத் தான் வருத்தப்படுகிறேன். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, 1970-க்குள் மின்சாரம் கொடுக்க முடியாது என்பதற்காக நான் கடந்த உரையின்போது பல காரணங்களைச் சொன்னேன். அப்போது கூட மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது 10 பர்ஸண்ட் ஆதாயம் இருந்தாலும் மின்னணைப்புக் கொடுக்கலாம் என்ற நிலையைத் தீவிர சாகுபடிப் பகுதிக்கு என்று தயாரிக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்தினேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்த மாதிரி ஆதாயம் இல்லாத கிராமங்களுக்குக் கூட மின்னணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருச்சிப் பகுதியிலுள்ள திருமானூர் போன்ற பகுதிக்கு இந்தத் திட்டத் திட்டமே ஏற்படக்கூடிய மின்சாரச் சலுகைகள் இல்லை. அதைத் தான் நான் வலியுறுத்துகிறேன். அதை இப்போது 10 பர்ஸண்ட்விருந்து 5 பர்ஸண்டாக ஆக்கி கொடுத்ததனால், அரசாங்கமும், மின் வாரியமும் பணம் இல்லாமல் இதைச் செய்ய முடியாதென்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே காரியங்கள் செய்வதற்குப் பணம் இருந்தால் தான் முடியும் என்பதைக் குறிக்கோளாக அடையும்போது தான் நான் சொன்ன இடத்திற்கு வருகிறேன். வரியைக் குறைத்தால் வசதியைப் பெருக்க முடியாது, வரியைப் பெருக்கினால் வசதியைப் பெருக்க முடியும் என்ற புது கோஷமாவது அமைச்சரவையிலிருந்து வந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, வரியைக் குறைத்து வசதியைப் பெருக்குவோம் என்ற அரசாங்கத்திலுடைய கொள்கையை இன்னும் நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் வரியை மிகவும் வசதிபெற்ற சில பேருக்கு உயர்த்துவது என்ற முறை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சில பேருக்கு வரியை உயர்த்தும்போது, எதிர்க் கட்சியிலுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைப் போன்றவர்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தராமல், வேறு சிலருக்கு வரியை நீக்கும்போது, அங்கே குறுக்கீடு இல்லாமல் இருந்தாலே, நல்லபடியாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் ஊர்வர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

[26th August 1970]

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அப்படி ஒரு கோஷம் எழுப்பும்போது, திட்ட வட்டமாகச் சொல்லி விட்டால், ஆட்சேபணையில்தான். ஒரு சில பேருக்கு வரியை அதிகப்படுத்தும்போது, அந்த வரியைக் கொடுக்க இயலாமல் போனால் அத்தந்த சமூகத்தினர் அதை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, எந்த வரி போட்டாலும், அதை எதிர்த்துக்கொண்டிருப்பது முறையல்ல என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. சண்முகம்: மன்னிக்க வேண்டும், வரியைக் குறைத்து வசதியைப் பெருக்குவோம் என்ற அந்த கோஷத்திலிருந்து நாங்கள் பின்வாங்கவில்லை. வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். என்னென்ன வரிகளைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று பட்டியல் வேண்டுமானால், நாங்கள் தரத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் தாங்கக் கூடியவர்களுக்கு வரியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அதை நான் மறுக்கவில்லை. அந்த வரிபோடு வதன் மூலம் தான் வசதியைப் பெருக்க முடியும். இதற்கு யார் தலையில் வரி போடலாம் என்பது தான் பிரச்சனையே தவிர, வரியே இல்லாது ஆட்சியை நடத்துவோம் என்று எப்போதுமே சொன்னதில்லை, சொல்லவும் மாட்டோம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்த மாதிரி அந்த திட்ட சங்கலபம் இருக்குமானால், நிச்சயமாக இந்த 1972-க்குள்ளே மின்சாரம் கொடுப்பதைச் செய்து முடிப்போம் என்ற ஒரே திட்டத்தில் அவர்கள் இருக்க முடியும். ஆனால் சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு அவர்கள் தெரிவித்தது . . .

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் நாங்கள் பின்வாங்கி விட்டோம் என்ற ஒரு தவறான செய்தியை பரப்பப் பார்க்கிறார்கள். அது சரியல்ல. மின்சாரம் 1972-க்குள் தமிழ்நாடு முழுவதும் கொடுப்போம் என்று சொல்லி, ஒரு பைசா உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதன் மூலம் வருகிற வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வரும்போது, இங்கே சில அரசியல் கட்சிகள் வேண்டுமென்றே, கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைத்தால் எங்கே இந்த ஆட்சிக்கு நல்ல பெயர் வந்து விடுமோ என்ற தவறான, கெட்ட எண்ணத்தோடு தடுத்து விட்டார்கள் என்ற காரணத்தால், கிராமங்களுக்கு 1972-க்குள் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எங்கள் திட்டத்திற்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம், இருந்தாலும் பாவாயில்லை. ஒரு பைசா குறைக்கிறேன் என்று முதலமைச்சர் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறேன். அதே 1972-க்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க நாங்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே பின்வாங்குகிறோம் என்று கருத வேண்டாம். எங்களுடைய முயற்சி இருக்கும். எங்களுடைய இலக்கு, 1972-க்குள் செய்து முடிப்பதற்கு எங்களாலான முயற்சியை எடுப்போம். நான் எதிரிக் கட்சி யினரைக் கேட்டுக்கொள்வது. முடிந்தால், எங்களோடு ஒத்துழையுங்கள். இல்லாவிட்டால் தயவுசெய்து குறுக்கே நிற்காமல் வருகிற விளக்கு வெளிச் சந்திப்பார்த்து ரசியுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

26.15 August 1970

திரு... டி. கே. சுப்பையா : அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தமாதிரி, ஏற்கனவே அவர்கள் எழுப்பிய கோஷத்தின் காரணமாகத்தான் நான் அதைச் சொன்னேன். இங்கே தெரிவித்திருக்கிறேன் தெரிவாக. பின்புலம், தீவக மின்சார விஸ்தரிப்புச் செய்வதில் கிராமங்களுக்கு வெளும் மின்சார விளக்கு வெளிச்சம் மட்டும் போட்டு விட்டால் போதாது. வடிநிலைக் குழாய்க் கிணறுகள், கிணறுகள் போன்றவைகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கு நிச்சயமாக மின் வசதி செய்துதர வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில் அது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்கு வேண்டுமானால் நான் சொல்ல முடியும். கடந்த மூன்று நிதிநிலை அறிக்கைகளின் பேரிலும் சொல்லுவதுகிறேன். மின்சார மோட்டார் வாங்கி வைத்திருக்கிற கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. நான் கிட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். முதலமைச்சரிடத்தில், மின்சார அமைச்சரிடத்திலும் தனிக் குறிப்பும் கொடுத்திருந்தேன். உதாரணமாக முடிகொண்டான் கிராமம், வாரணவாசி கிராமம், அரியலூர் போன்ற கிராமங்களில் பல ஆண்டுகளாக மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் வாங்கி வைத்திருந்தும் கூட, அவர்களுக்கு இதுவரையில் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. முடிகொண்டான் கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல குறிப்புகள் நான் எழுதியும் கூட, 10 சதவிகிதம் இல்லாத காரணத்தால் அந்தத் திட்டத்தை இப்போது எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை என்ற குறிப்பு வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்த மாதிரி, அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுத்து வாங்கி வைக்கப்பட்ட மோட்டார்களுக்காவது உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார வாரியம் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கையில், மற்ற இலாக்காக்களோடு சில போட்டாபோட்டிகள் ஏற்பட்டு சில காரியங்கள் தடைப்படுகின்றன. உதாரணமாக, சில சமயம் ரோடு வழியாக மின்சார லைன் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்றால், ஹைவேஸ் இலாகாவின் நல்ல மரங்கள் வெட்டப்படுகின்றன, அதை தவிர்க்கவேண்டுமென்று வாதிக்கின்றனர். உண்மையாகவே நல்ல மரங்கள் வெட்டப்படுவது கஷ்டம் தான். அதைத் தவிர்ப்பதற்காக மின்சார இலாகா 'வெதர்புருப்' வயர் போட்டு, அந்தப் புளியமரத்திற்கிடையிலே அந்த வயரைக் கொண்டுபோய் 'கனெக்ஷன்' கொடுத்து ஏற்பாடு செய்து விடுகிறார்கள். இருந்தாலும் அது மரத்தில் மோதுவதன் காரணமாகவும், மழை தேரங்களிலும் அடிக்கடி மின்சாரம் தடைப்படுகிறது. எங்கள் திருமானூர் கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில், இந்த மாதிரி மின்சார இணைப்பு கொண்டு வந்தும், நிச்சயமாக மழைக்காலத்திலும், புயல் அடிக்கின்ற காலத்திலும் கஷ்டப்படுகிறோம். நல்ல இருட்டு சமயத்தில் தான் அந்தக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறோம். ஆகையினால் அந்த நிலைமையை மாற்ற, அந்த இலாகாவின்ரோடு அமைச்சர் அவர்கள் கலந்து பேசி, வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[26th August 1970]

அடுத்தபடியாக, உத்தியோகங்கள் வழங்குவதில், குமாஸ்தாக்கள், பில் கலெக்டர்கள் ஆகிய பதவிகளுக்கு அப்ளிகேஷன் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சத்திற்குக் குறைவில்லாத மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு நபர் இரண்டு விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருப்பார். ஒரு மனுவிற்கு ரூ. 6. ஒரு லட்சம் பேருக்கு, நபருக்கு ரூ. 12 வீதம் சாதாரணமாக ரூ. 12 லட்சம் வந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதன் புள்ளி விவரத்தையும் மின்சார வாரியத்திலிருந்து கேட்டு, அதை இந்தச் சபையில் தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வளவு பணம் கிராமவாசிகளிடமிருந்து கிடைத்தும் கூட, பல மாதங்களாக அதற்கு ஒரு முடிவும் ஏற்படவில்லை என்றால், அது பெரிய ஏமாற்றத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. அதற்கான தடங்கல் என்ன என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் தெரிவிப்படுத்தினால், மிக நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் கொடுப்பதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லை என்று இங்கே தெரிவித்தாலும் கூட, புள்ளி விவரங்களை, 1970-71-க்குப் போட்டிருக்கக் கூடிய பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது, எனக்குச் சந்தேகம் தோன்றுகிறது. சாதாரணமாக உடையார்பாளையம் தாலுக்கா, அரியலூர் தாலுக்கா என்று இரண்டு தாலுக்காக்களாகப் பிரிந்தாலும், அதிலே 3 சட்ட சபைத் தொகுதிகள் இருக்கின்றன. ஜயங்கொண்டம் சட்டசபைத் தொகுதி ஆண்டி மடம் சட்டசபைத் தொகுதி, அரியலூர் சட்டசபைத் தொகுதி. ஆனால் ஜயங்கொண்டம், ஆண்டிமடம் தொகுதிகளுக்கு ஆளும் கட்சியினர் அங்கத் தினர்களாக வீற்றிருக்கிறார்கள். அரியலூர் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை. அவ்விதம் இருந்தால், சொன்னால் நான் தெரிந்துகொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பி. யு. ஷண்முகம் : ஒரு வேளை ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் தொகுதி விட்டுப்போயிருக்கலாம். வேறு இடங்களிலே காங்கிரஸ் உறுப்பினர் தொகுதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில், எனக்கு எட்டிய வரையில் நான் சொல்லுகிறேன். இதையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டுமென்று தான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேனே ஒழிய, இதை ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டாகவோ, இதனால் மக்கள் பின் தங்கி விடப் போகிறார்கள் என்றோ கூறவில்லை என்று தெரிவித்து, மின்சார வாரியம் இன்னும் நல்ல பணிகளைச் சீரிய முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.